

PERŽVALGA.

Viena ypata, atsižymėjusi draugijos ir mokslo dirvoje, rašo mums iš Peterburgo: Čia esti dabar d-ras Basanavyčius. Ketinam čia įsteigt lietuvišką frakciją Konstitucionalistų-demokratų partijos, arba partijos tautiškos laisvės. Išdirbta programa lietuviškos (turbūt prasmėje: Lietuvos) autonomijos.

— „Kova“ (N. 6) paduoda reikalavimų pavyzdžių, kuriuos L.S.P.A. kuopos ir pavieniai privalo geriaus apsvastyti, besirengiant į „Am. lietuvių susivaižavimą“, kuris atsisibus 22 d. vasario, Philadelphia, Pa. Sutrumpintame pavyzdyje tie nurodymai šiaip skamba:

1) Reikalaujame Lietuvoje revoliucijos, Lietuvos savyvaldos su įsteigiamuoju susirinkimu Vilniuje. 2) Revoliucijos keliu eiti išvien su visų tautų revoliucionieriais, nes viena Lietuva revoliucijos pakelti negali. 3) Sekantis revoliucijos išsiveržimas rengiamas ateinančiam pavasarij, — mes ir turime rengtis su pašelpa. 4) Lietuvos revoliucijoje veikia daugiausiai Liet. Socialdemokratų Partija, tai šelpiant revoliuciją, reikia selpt tą partiją. 5) Jei bus susivaižavime išrinktas rev. komitetas, tai į jį turi įeiti po lygią dalį atstovų nuo socialistų ir demokratų. 6) Tas komitetas bus tik išpildomuoju agentu visuomenės, kuri pati skirs savo aukas. 7) Susivaižavimas tik suteiks komitetui instrukcijas, kaip turi elgtis revoliucijos šelpime. 8) Kiti smulkesni Lietuvos politiški reikalavimai, jei juos susivaižavimas ir statytų būtų be svarbos, pakol gyvenam ne Lietuvoj. 9) Apsirinkti kai-kurį arba kaikiuriuos iš laikraščių už visuomenės organus, apie kuriuos koncentruotųsi revoliucijinis ar kitoks mūsų politiškas darbas (sup-

rantama: lytintis Lietuvą. — „V. L.“ Red.)

— Del geresnio prisirengimo ir atlikimo rengiamojo ant 22 d. vasario susivaižavimo, kai-kurie nori tą susivaižavimą nukelti toliau. Bet turbūt nebus nukeltas.

— „Žvaigždė“ busimą lietuvių susivaižavimą visai ignoroja, net niekina. Kalba tik apie „lietuvių-katalikų“ seimą, kuris neužilgo įvyksias. Kas, kas „partyviškas“, o kunigai tai partyviškiausi; jau ne susieit su kitų partijų lietuvišiais nenori, idant apkalbėti bendrus Lietuvos reikalus.

— Gavome tikrą žinią, kad šią nedėl Wilkes-Barre, Pa, bus lietuvių kunigų susivaižavimas, kur bus apkalbėta surengimas lietuvių-katalikų seimo.

— Laikraščiai praneša, kad Chicago, Ill., vienos parapijos lietuvių, dėl parapijos turtų užpuolė ant savo kunigo Edwardo Stepanovičiaus (Stefanowicz). Policija, begindama kleboną, nušovė parapijoną Joną Tamulį (Tammalis), o kitą pažeidė. 15 ypatų areštavo.

Isz Lietuvos.

Laiškas.

I.

Sausio 15 d. 1906 m. — ... Dabar pradėsime apšnaimyti visokias navynas. Pirmiausiai nėra pas mus monopolijų, nėra kanceliarijų, nėra sudų — viskas išdaužyta. Šimet katruos buvo paėmę į vaiską, tai visus paleido namo. Bene juosius iš loskos paleido: iš prievartos! Cicilistai nedavė jų kitur gabėt, išdraskė geležinkelius, sustabdė mašinas, tai neturėjo kur padėt, tai turėjo paleisti.

Tie cicilistai subuntavojo visą vaiską ir žmones, kad jie rektų visi vienu balsu, kad nereikia caro. Paskui buvo tokių žalnierų, kad už carąėjo.

Delto jieėjo, kad jiems uždėjo ža la u n ė (algą) didesnę. O kas jiems padarė tą gerą? Tai cicilistai.

O tie cicilistai nori teip padaryt: atim iš caro visą valžią, kad atiduotų ant žmonių rankų; visą parėtką (tvarką) čionai jie daro, ir tą buntą.

Visą žemę — Lenkiją, Rosiją ir Lietuvą caras nori atiduot kaip žmonės nor; ale jo dėdės neduoda. Visi ministeriai atsisakė. Tai pas mus buvo vainos. Šešesdešimts miestų išgriovė, o ką žmonių išmušė, žalnierų ir cicilistų, ir moterų ir mergų... Tai pas mus didelis sumažinimas žmonių, nesuskaitytą minią išmušė. O dabar pas mus ner kam arti, ne akėti, ne mergoms už ko tekėti.

O dabar, kad caras atiduos tą visą parėtką, tai galėsite pareit namo, busite spakaini.

Kaip gausite šitą gromatą, tai rašykite ko-greičiausiai atgal, tai gausite linksmesnių navynų.

...O kai klausėte no veselijų, tai niekas nesizėnija. Kai pareisite, tai galėsite pasirinkę apsiženyti, ba pas mus vyrus išmuša, — o nežinia — gali ir mergas išmušt. Jeigu norite katras ženyti, tai atsimkita ko-greičiau, kad neužmuštų...

O dabar prašome prabočyti, ba mes čia negalėjome viską išaiškinti. O dabar sudievu, likitės sveiki ir linksmi mūsų aplankyti, ir mes liekamės sveiki, o ne labai linksmi — *gutbaj*.

(Šitą laišką mums suteikė J. P. iš Waterbury, Ct. Red.)

II.

Iš Vilkaviškio pav. Suvalkų gub. 10 d. Sausio. (Tėvų vardu rašo sesuo į brolius, gyvenančius Amerikoje, Connecticut valstijoje).

...Kaip dabar toki čėsai, tai kasži ar da galim likt po šių metų gyvi. O tai kaip girdėt, kituos miestuos jau labai daug išmušė ir žmonių; kad ir

jų daug išmuša — tų caro tarnų, ale ir darbininkų daug smertį paregėjo. O dabar apie mus tai yra visokių žmonių, kad vienas vieną išiduoda, jeigu tik turi kokį piktumą. O dabar, kaip iš kaimų išvaikė žemsargius, tai jie visi sugrudo į miestus, tai dabar jie neprieteliai ir ima žmones. O jau dabar tai net baisu darosi, kaip pamislįji. Žedna diena po kelis brikus gabena tų nekaltų žmonių; jeigu kas pakiša liežuvį, tai jau ne'atsiprašysi to caro tarnų, — ir veža į kalėjimą. Da apie mus ne vieno jo (caro) tarno nenu-dėjo, tai da netur ne baimės. Kazi kaip čia bus. Jie baido žmones ir ima, nagaikom kapoja, kad mokesčius dėtų, o cicilistai baugina, kad ne(dėtų). Nežinom ne ko sulauksim. Da iki dabar tai bo (buvo) baikos. Ir mūsų kaimo bo suraštavoje gyvulius, o paskui pabijojo; atėjo tą dieną ir nenorėj tų mūsų gyvulių, ba nebut buvę kam pirkti. Tai dabar, sako, po s a v o kalėdų tai jau be atsakymo ima žmones ant smert ir turėsę mokesčius dėt. Ir, sako, kazokus statys pas žmones. O tai laukiam, nežinia ko sulauksim. Net ir Pijūšas labai nerimoja... Tai toks dabar nesmagumas yra Lietuvoj. Jeigu da gyvi liktume, o kad pergalėtų Miką (norėta rašyt carą, parašyta o ir perbraukta, o toliau parašyta m i k a), tai tik jau but geriau... Skaitom visokių proklemacijų ir knygučių apie viską, kurių ikišiolei buvom negirdėję ne nematę...

Tuom syk likit sveiki....

....Aš, M—a, labai dideliame nesveikume gyvenu, labai nesveika; mislijų beveik apie mirtį, o ne apie sveikatą.

P—as sako, da jei gyvas liksiu, tai da kokį mėnesį... o paskui tai dumsiu į Meriką, į tą palaimintą žemelę, kad ir vienas.

III.

12 dieną gruodžio 1905 m.
(Iš Vilkaviškio pav.)

...O dabar apie navynas, kokios mūs krašte dedasi. Su japonais vaina vasarą pasibai-gė. Ale dabar prasidėjo pas mus vainos: visa žemė rusų (suprask: caro. R.) sukilo ant paties rusų ir beveik jau ap-vajavojo. Cicilistai visus su-kurstė; pirmiausiai pradėjo mėtyt popierus visais iš drukavotas, paskui pradėjo patys pamokslus ant rinkų pa-sakot, išmislydami visais ant rusų, o dabar jau nuo žemskių atėmė levurvelius (re-volverius) ir šobles ir visur maskoliškus erelius nudraskė ir nuo kromų blėtas. Kance-liarijose knygas degina ir ne-bijo jokios vyriausybės. Mo-kesčių jokių nemoka, visi žmo-nės pavirto į cicilistus. Kad tik maskolius pradeda buntą kelti, tuojau sustoja visi gele-zinkeliai ir telegrafai ir visi darbininkai. O kur prie di-desnių miestų tai jau buvo vai-na: daug cicilistų išmūšė, ale rusų vaiko daugiau išmūšė. O dabar rusų vaikas eina už cicilistus; kai kur pasitropija — sustato rusas savo vaikus cicilistus šaudyt, tai visi ruzės (šaudykles) sustato ir nieko nedaro; už tai cicilistai juos apvajavoja.

O dabar popieras tokias me-tas, (kuriose) sako: vyrai ir moters, visi už ginklų! Visi rekit ura! šalin caro valdžia! Dabar cicilistai taip šneka: sako, jeigu iš valios pasiduos, tai truks mėnesis česo, o jeigu per kraują, tai truks 3 mėne-siai, o jau vis busim nuo caro atimti ir patys savo valdžią tu-rėsime. Jau dabar renka savo valdininkus po gminus, — iš gmino po du vyrus, tai tuodu bus vaitai, žemskiai, šaltysiai, sudžios ir jerantai. Algos juo-dviem bus ant mėnesio po 15 rublių.

Dabar viską negaliu aprašyt,

ba daug česo reiktų, o visai mažai česo turiu. Tik Dieve apsaugok nuo vainos; jeigu reiktų, tai jau nė viens neiš-liktumėm... Ir prusas la-bai bijo, į pakraštį partraukė 160 tukstančių žalmierių. Ne-gali žinot kas toliau bus. Jei-gu taip būtų, kaip šneka žmo-nės, tai baisiai būtų gerai.

...Neturiu česo rašyt, ba reikia eit į jomarką važiuot. O kaip kitą gromatą parlesit, tai įrašysiu visą mūs krašto parunką.

(Šią laizką gavo Pr. E. iš Ply-mouth'o nuo pažįstamo ukininko P. B—aus).

Kauno gub. valdžia ap-skelbė, kad lietuviai užpuldi-nėją ant ramių gyventojų rusų, sentikių, mušą juos, vargina. Sako, kad lietuviai nori visus rusus išvaryti iš Lietuvos — valdininkus ir šiaip jau žmones. Ar dau čia yra teisybės?

Mēs abejojame. Mēs gau-name kitokias žinias.

Štai trumpai paduodame pranešimą, nusiųstą Kauno gubernatoriui gruodžio 19 d. Po juo pasirašė keliatas žmo-nių, tarp jų yra du dideliu ūvarininku: Eduardas Jogmi-nas ir Vladislovas Komaras iš Beisogalos.

Iš to jų pranešimo, trumpai sakant, matyti, kad Šiaulėnų ir Skiemių valstijų kai-kurie žmonės buvo suėmę vagis, plė-šikus — kelis lietuvius ir kelis rusus: (Janovą, Fediukinus, Žuką, Novickį). Jie patys pri-sipažinę vogę ir kai-kurie iš jų primušę Pakapių viensėdžio Kazelenį. Suimtuosius žmones laikė uždare ir saugojo. Nu-tarta buvo vesti juos pas pri-stovą, nes uredininkas visai negaudas vagių. Tik štai lap-kričio 30 d. atsirado kareiviai uredininko vedami. Tuojau užpuolė ant žmonių, ėmė juos mušti, kratyti kišenių, paskui gi, surišę 9 vyrus, ėmė varyti į Beisogalą, plakdami nagaiko-mis ir mušdami šaudyklėmis;

mušė taip smarkiai; kad šau-dyklės lužusios. Vagis-plėši-kai paskui eidami juokėsi sau ir tyčiojosi. Vieną darbininką pasitikę ant kelio irgi primušė, norėjo ir jį varytis; bet išgirdę, kad tas tarnauja pas baro-rą Roppą, paleido.

Sako, kad vieno rusų vagies buvo duota policijai žinia ir pakviesti į pagelbą kareiviai ir įsakyta, buk lietuviai už puolę tenai ant rusų.

Tasai pranešimas nurodo aiškiai, kaip tai kartais polici-ja su kareivių pagelba eina gelbėti savųjų ir muša, žudo nekaltus žmones.

Kaunas. Gruodžio 19 d. Šmidto pabirkos darbininkai išskėlė ne valdžios vėliavą, bet savo dvi raudoni vėliavi su tam tikrais parašais. Policija pa-reikalavo nuimti. Jos reika-lavimo niekas neišpildė. Atėjo kareiviai, atvežė armotas; šau-dė į pabirką iš šaudyklių ir armotų; sužeidė du darbinin-ku. Pigus tiems kareiviams žmonių kraujas ir namai!

Vilnius. Vilniaus lenkų dienraštis „Kurjer Litewski“ renka pinigų lenkų reikalams. Ligi gruodžio 24 d. surinko:

1) 3,394 rb. 65 kap. Adomo Mickevičiaus paminklui, to Mickevičiaus, kurs, sakydama-sis lietuviu esąs, rašė lenkiškai labai gražias daineles ir kito-kius raštus;

2) 469 rb. 20 kap. Mickevi-čiaus vardo mokyklai įkurti;

3) 283 rb. 45 kap. lenkų kal-bai Lietuvoje mokyti ir 4) 36 rb. žmonėms katalikiško kny-gynėlio įsteigti.

Matyt, lenkai Lietuvoje ne-snaudžia.

Kaunas. Buvo čia susirin-kimas rusų mokytojų prade-damųjų mokyklų, kuriuos lie-tuviai atstatė nuo vietų. Susi-rinko apie 100 mokytojų. Nu-tarta prašyti vyriausybės pa-šalpos 15 tukstančių rublių ir kreiptis į rusų mokyklų val-džią prašant vietų kitose gu-bernijose rusų mokyklose.

„Liet. Uk.“

Iš Prūsų Lietuvos.

Viens daiktas, kurs perėitais metais tarp čionykščių lietu-vių įstabių pasirodė, yra pra-siplatinimas atvirų laisvėlių su lietuviškais parašais bei pa-veikslais, kuriuos jaunumėnė vartoja, koktai numanyti gali-ma, jog vokiškos dvasės kir-mėlės dar nėra supustijusios lietuvių diegą... Gaila, kad Prūsų lietuvių jaunumėnei yra stoka lietuviškų knygučių, iš kurių ji sau pastiprinimą imti galėtų. Galima sakyti jau iš-leidimas „Meilės Gromatny-čios“ daugiaus naudos lietu-vystei atgabeno, negu Biblijo-je randamieji Salomono augš-tosios giesmės žodžiai... nes šimtai iš jaunumėnės, pirma vokiškai rašiusieji, pradeda dabar lietuviškai rašyti...

Pabaigoj metų padavė per „Naują Lietuviską Ceturką“ p. Paukštelis užmanymą įrai-syti „Lietuvišką keliaujantį knygyną“, t. y. lietuviškas knygas skaityti norintiems ta-sias tiesiog į namus prisiųsti; teipjau išrodė jis, jog dėl lie-tuvystės labo esą reikalinga kiekvienam lietuviui su viens-kitu susizinti, todėl užmanė įvesti tarp savęs susizinojimą per lietuviškas korteles ir laiš-kus. Abu užmanymu svarbu, nėra abejonės, kad tokiai į-vyks, per ką čionykščių lietu-vių dvasiškas stovis pakils ir lietuvių pratarps. Tokiu būdu, šis prašokusis me-tas, būtų metas naujo lietuviš-ko gyvasties apsiereikimo...

Stodami į naują metą gali-me su Vaičiūčiu tarti:

„Dar liko žarija pasišventimo: Dar jaunumėnė ją atgaivys, Paveikslą bočių, tikrą jų troš-kimą

Kaip Nemunas pavasaryj at-mijs“.

Radvilas.

Iš Tilžės. Prūsų valdžia pradeda maskoliškai gyventi. Prūsų lietuviai socialdemon-kratai buvo lietuviams atsišau-

kima išleide, kuriame buvo išaiškintas netikumas prusiškos triklėsinės rinkimų sistemos, bei raginama prieš socialdemokratų prištoti. Po atsišaukimo, pagal įstatymą, buvo p. J. Vanagatis pasirašęs. Policija padarė pas jį kratą ir ką rado, tą konfiskavo; net tokius laikraščius, kaip „Kataliką“, paėmė. Ar tai ne maskoliškai?

Kaip mes atjaučiam revoliuciją.

Jau gana senas laikas kaip Maskolijoje revoliucija žengia pirmyn, o šiomis dienomis jau tikras gaisras užsidegė ir liejasi kraujas upeliais mūsų brolių darbininkų, ir šaukia atmonijimo... Bet kaip mes amerikiečiai atjaučiam tą kovą mūsų brolių? Ištikro, reikia užtraukti peržiūrėjus mūsų visas aukas, kiek teįplaukė tos pašelpos kovai už laisvę nuo 400.000 lietuvių. Nors ir matyt aukavusių beveik iš visų kolonijų, bet daugiausia vis tik pavieniai. O kur mūsų draugystės, kurių turime Suvienytose Valstijose mažių-mažiausia 200, o dar nėra aukavę nė 20 iš jų? Kur mūsų kunigeliai ir jų vadovaujamas katalikų susivienijimas? Teip vis giriasi, kad jų susivienijimas tautiškai-katalikiškas, tai jis turėtų aukauti iš abiejų pusių: iš pusės tautiškos ir iš katalikiškos; ba caras ir tikėjimą nemažai spaudė ir dar spaus, jei tik nebus jo valdžia sunaikinta... Todėl ir jums nereikėtų pasilikti užpakalyje kitų, reikėtų pasirodyti nors su skatiku; bet iki šiai dienai to visai negirdėt. Teip gi daugelis yra draugysčių su tautiškais vardais kaip tai: Lietuvos Sunų, Vitautų, Gediminų, Algirdžių, Keistučių ir tt., bet turbut daugumas yra tautiškos tik iš vardo; norint įstatuose turi pažymėta šelpiti tautiškus reikalus, bet tik tai to ir užtenka, kad yra parašyta. O vėl, abel-

nai imant, Pensylvanija tai yra lietuvių centras šioje šalyje, nes jų tenai yra daugiau apsigyvenę, bet pažiūrėkim, kur jų aukos iš tokių sodybų, kaip tai Shenandoah, Mahanous, Plymouthas, Wilkes-Barre, Pittstonas, Scrantonas, — kur yra lietuvių tukstančiais ir dešimtimis tukstančių, bet aukų vos gali atrasti su žiburiu, o kaip iš kur visai nėra matyt, tarytum tą viską išmirę! Ar gi jau, broliai, užmiršote perėjus streikus, kaip buvo tada gerai kaip siuntė jums aukas netik iš šios šalies, bet ir iš kitur? Ar gi jūs nežinot, kad tenai yra baisesni streikai ne kaip pas jus buvo? Ar neateina jums į galvą atsiėmus už darbį, kad viso svieto darbininkai jums padėjo iškovoti kelis dolerius viršaus į dvi savaites, ar negalite susilaikyti tą dieną nuo karčiamos, o paaukauti dolerį, kitą savo broliams, kovojantiems už tėvynės liuosybę, kurie mažai netur kur galvą priglauti ir pertai nakvoja ant sniegų, o jūs pasigėrę teip gi voliojate ant gatvės ir piktinat žmones.

Todėl, broliai, nesigailėkim kelių centų teip svarbiu reikalui, per kiekvieną pėdę aukaukim po kiek išgalim ir rinkim nuo kitų, atmykim, kad mes turime stoti „viens už visus ir visi už vieną“! Jau ateina ir vėl 1 diena balandžio, gal iškilis streikas ir vėl šauksitės visumenės pagalbos, kad padėtų jums iškovoti geresnį gyvenimą; todėl šiandien padėkim iškovoti šventas tiesas mūsų broliams, sušelpdami juos nors keliais centais, jeigu kam aplinkybės nepavelija stoti į atvirą kovą su mūsų siaubūnu; katrie galime stoti su kardu ranko tai stokime! Vaziuokim į tėvynę! parodykime savo drąsą ir narsumą prieš nevidoną carą, o neapsvaigę karčiamejoje priešais teip — jau apsvaigusį savo brolių!

G. T.

Dėlei rinkimo naujo Rev. Šelp. Komiteto.

„Kataliko“ N. 4 Brandukas apgailistauja Amerikos lietuvių išrinktą komitetą šelpimui revoliucijos tėvynėje, kurį bukurin o tik „Kova“ ir „Vienybė“ (kodėl tada tylėjo „Katalikas“ ir „Žvaigždė“? argi jiems caras draudė?), kad tas komitetas ne visuomenės išrinktas turėjo tiesą rinkti nuo lietuvių pinigus ir juos apversti savo partijų naudai; tam komitetui, girdi, pairus, Chicagoj susitvėrė to miesto komitetas; bet kaip pirmasis, teip ir antrasis komitetas jieško, girdi, laimės tik socialistuose, nors tie socialistai, esą, niekad jokios žmonėms laimės nedavė ir ne duos. (Žinoms daiktas, kad neduoda; jie tik aiškina žmonėms, kad reikia patiems pasiimti laimę per kovą, atsiimti nuo carų, ponų ir kunigų, kurie jai žmonėms yra išplėšę) Kadangi žmonės užsitiki socialistams, o ne kunigams, — kurie jau ne kartą žmones nuskriaudė kur tik galėjo, — tai p. Brandukas ta vadina netvarka, jeigu žmonės pinigus siunčia visokioms partijoms, — kuri kam patinka, — o ne kunigams. Ir p. Brandukas renka naują komitetą vien tik iš kunigų, kurie darbininkams netik niekad gero nepadarė ir nepadarys, bet blogo tiek įstengė padaryti, gelbėdami turčius ir karalius, aptemdydami žmonių protą, kad darbininkai milijonais žudomi neįstengia nusimest tuos jungus, kuriuos jiems turčiai ir valdonai užkrovė, su kunigų pagalba. Ir šiandien vos maža dalelė kunigų pritaria darbininkams. Ačiu tiems, kurie pritaria. Kiti gi visi stengiasi carą ginti kiek galint, net ir šventasis Romos tėvas liepia žmonėms caro klausyti, kaip vaikams tėvo. O tuos darbininkus kurie krito nuo caro tarnų kulų, šventas tėvas

apšaukia anarchistais (taigi šventasis tėvas, kurs buvo laikomas už neklaidų, suklydo, laikydamas anarkistais ne prispaudėjus — žudytojus, bet žudomuosius-pavaldinius).

Per lenkmetį, kada kėlėsi vien tik turčiai, kad atjieškot savąją valdžią, tai kunigai jiems pritarė greitai. Bet kad dabar kyla vien darbininkai su mažu skaitliu inteligencijos, kurie trokštą darbininkams gerovės, tai mūsų kunigai tuos šaukia anarchistais ir eina už carą. Tai gi kur yra kunigų padarytas geras darbininkams ir kokios laimės turim iš jų jieškot, broliai darbininkai? O vienok p. B. skiria komitetą rinkimui aukų revoliucijai (? R.) vien iš kunigų ir jų šalininkų.

Klausimas, ką tie kunigai padarę yra revoliucijos naudai? gal nė centą nedavė ir mūsų centus nor sunaudo prieš darbininkus prieš revoliuciją? Kunigai mat užuodžia: kur yra doleris, tai ir jie ten randasi (kur randasi negyvas kunas, ten pasirodys ir ereliai, — sako Kristus). Bet kodėl mūsų kunigai patys nieko neįpramano, tik lenda visur, kur mato pinigų? Kada kiti ką parengė, tai ir jie gatavi pasinaudoti. P. Brandukas skiria į komitetą šias ypatus (pagal „Žvaigždę“): kun. Šedvydį prezidentu, kun. A. Kaupą sekretorium, Radzevyčių kasierium; kokius ten atstovus iš Chicagos. Aš ir gi esu aukavęs ir dar toliau misliju, kiek bus galima, aukausiu, — delto protestuoju prieš tokį komitetą, vien iš kunigų partijos. Nes ne esame girdeję, kad būtų kur Lietuvoj kunigai vedę ar raginę žmones kovoti už Lietuvos liuosybę, o tik ten rengia ir veda tikrą kovą socialistai. Teip mes giridim iš laikraščių. O apie ką negirdim, tas gali kartais buti ir ne esančiu. Todėl, broliai lietuviai, aukas mes galim ir dabar siųsti ir be

tokio komiteto, ir jos nueis kam mes skirsim. O kad rinksim komitetą, rinkim jį iš darbininkų bei jų vadovų, kurie netrokšta pinigų, bet tik teisybės ir gerovės darbininkų kliausai. O tokiais yra socialistai ir kiti mūsų draugai, tik ne kunigai. *Šilakojo kvietimas.*

Dėl „Delegato“ pinigų.

Garbioji suomene! Užmanius man tuos kelis dolerius, kurie buvo jūsų suaukauti kelionei delegato į Nyderlandus, o kurie dabar be jokio reikalo ir naudos guli, atsiliėpė labai mažas skaitlius balsų, kurie tą klausimą mato vertu apkaltėjimo. Ištikro tas parodo mūsų nerangumą, bet turbūt neilgai truksim išbristi iš to nerangumo purvyno, kur mes pusėti nas skaitlius metų kaip tupim...

Organizacijos atsiliėpė sekančiais:

6-ta kuopa L.S.P.A. pritaria pavesti pinigus revoliucijai
25-ta kuopa L.S.P.A. taipgi
23-čia „ T. M. Dr. „
19-ta „ L.S.P.A. „
4-ta „ „ „
43-čia „ T. M. Dr. „
25-ta „ „ „

Philadelphijos Suv. Draugysčių komitetas pataria tuos pinigus pavesti revoliucijos reikalams, bet ne vien L.S.D.P., taigi ir L. D. P.

P. V. Jankauckas priešinas tam, nors jo priešpajūvimas apsiereiškia vien dėl „nemilės“ prie užmanytojaus („L.“ N44) Philadelphijos S. L. L. kuopa taipgi yra priešinga tam, nors visai nenurodo ant ko tie visuomenės pinigai turėtų būti suvartoti. Jie dabar guli be jokio tikslo; kad delegatas bus reikalingas kada siųsti, tuom rupinsis organizuota L.S.P.A., kuri yra stipri pakaktinai tą darbą atlikti, o laisvamaniai vistiek ne po kiek metų delegato negalės siųsti, ypač jog tie pinigai yra aukauti kelionei

delegato į socialistų kongresą.

Drg. J. Šeštukas „V. Liet.“ N3 š. m. jau subarė mus už tokį nerangumą, kame aš jam širdingai pritariu.

Taigi, už tą, kad pinigai būtų atiduoti revoliucijonieriams, balsavo 7 kuopos; 1 kuopa — už tą, kad pinigai taptų padalinti revoliucijonieriams ir demokratams, o pavienis Jankauckas prieštaravo mano užmanymui.

Taigi daugumai duodant tiesą, aukos tur but pasiūstos L. S. D. P. kuonogreičiausiai. Bet patariu su tuom palaukti dar bent iki galui vasario, rasi dar atsiliėps kas, ir meldžiu „V. L.“, kurios rankose yra pinigai, ištarti tame reikale savo nuomonę.

Fort. J. Bagočius.

Redakcijos prierašas.

Pas mus ne visi yra tie pinigai. Ant mūsų rankų buvo atsiųsta iš viso \$267,98 (žr. „V. L.“ N23 -04). Iš tos sumos sugrąžta: 1) Brooklyn kriaucių Unijai \$56,00 (žr. „V. L.“ psl. 372 — 1904); 2) J. Naujokui \$5,00 (žr. „V. L.“ N5 — 05). Tai gi tebėra pas mus \$206,98.

Su autotiaus patarimu mes sutinkame, bet laiką, kuriame norinti galės atsišaukti, reikia pailgti. Jei per mėnesį laiko, t. y. iki 15 d. Kovo, nieks neatsiliėps, tai mes minėtąją auką išsiųsim, pagal daugumos nutarimą.

Aplė Škotijos „Laiką“.

Jau ir mes turime laikraštį. Turime savo organą, kur galime liuosai išreikšti savo misliu, viešai pasauliui papasakoti apie savo skausmus ir linksmybes. — Teip kalba žmonės, kurie jaučiasi save nuskriausiais. Taigi, aš čia trumpai kalbėsiu apie „Laiką“, nors tarpais kišasi mano paties ypata.

Kur ir ką aš veikiu „Laikui“ pasirodžius, — neminėsiu čia. Tiek priduriu, kad nors „Laikas“ nevisiškai atsako mano nuomonėms, tai vienok linkėjau jam kogeriausios kloties. To linkiu ir šiandien. Linkiu dėlto, nes matau, kad vietinis laikraštis daug gali prisidėti prie atbudimo Škotijos lietuvių. Nors suprantama, kad tarpe nesusipratusių žmonių, laikraščiui sunku gyvuoti, vienok užgimus „Laikui“, galima patėmyti naują erą gyvenime Didžiosios Britanijos lietuvių. Ypačiai paskutiniu laiku, subruzdą revoliucijai aukas rinkti. Ar tai ant susirinkimų, ar tai rengdami vakarus, geri tautiečiai, atsimena, kad mūsų broliai tėvynėje kraują lieja, todėl reikia juos nors skatikėliu sušelpiti. „Laikas“ — gi paragina ir pritaria tam darbui, suteikdamas žinias iš revoliucijinio Lietuvos judėjimo. O vietinį laikraštį visgi žmonės greičiaus nusi-griebia, negu iš kur kitur. Tik vieno dalyko negaliu užtyleti.

Nors sudėjau „Laikui“ velijimus, ir nors — vos jam užgimus — atsiklaupęs, kaip darbininkas, meldžiau žodžio liuosybės (žr. „Laiko“ Nr. 1 „Darbininko“ laišką), kurią rodos pažadėjo, bet neištesėjo — kaip pamatysime žemiau.

„Laikas“ Nr. 12 gardžiai pasidžiaugė, kad koks ten kunigaikštis Lietuvoje, Jonas Gediminas-Berzanskis — Klausutis viešai prisipažinęs save lietuviu. — Nezinodamas kas ten per geradėjas dėl lietuvių atsirado, užtylejau tuom tarpu. Vėliau gi patėmijęs „Kovoje“ Nr. 31 minėtojo kunigaikščio padėkavonę carui už manifestą, supratau kas per paukštis ir neiškenčiau nepasakęs „Laikui“, kad jisai garbino ne lietuvių, o tik išgamą. Nurodžiau teip gi, kad mes viena „lietuvių“ negalime pasikakinti, ir kad mumis turi rūpėti ir ekonomiskasis nuvargusio Lie-

tuvos proletarijato klausimas. (jeigu reikės, tai prisiūsiu ir kopiją to rašto). Ir ką gi? „Laikas“ mano nuomonės numetė į gurbą... Paklauskite, delko? Taigi, ir man užklauskus, delko „Laikas“ nenori talpinti mano patėmijimo — apturėjau atsakymą, kad... „Laikas“ pats save negalys kritikuoti... Ot, tai tau ir turi, Juozai! Mislijau, kad „Laikas“ man atsakys kokiais kitais išvedžiojimais, ar ištrauks kokį išalškinantį argumentą, o dabar... Juk nė vienas žmogus nėra neklaidingu, negu tik išskyrus kokį pramanytą despotišką politheizmą ar monotheizmą. Ant paveizdos, jeigu „Laikas“ imtų ir kas-zin ką rašyti, tai mes privalome tylėti, ar teip? (Teip, — jeigu norėtumėt vien „Laikę“ kalbėti, o jis to nepanorėtų. Red.). O išsireiškimas jo („Laiko“) Nr. 35, kad „varome veiklą necenzuruotą, ir duodame išreikšti kožnam savo nuomonės“ — pasilieka tikrai paties „Laiko“ lupose....

J. Čerkevychius.

Politiszkos žinios.

Maskolija. Generolas Linevyčia Mandžurijoje negali suvaldyt laikomų tenai kareivių, atlikusių nuo karės, tai dabar atsistatydina nuo vadovystės, o į jo vietą jau išvažiavo gen. Grodekov.

Yra kelios priežastys kareivių maištų: svarbiausia išrodė ta, kad jie žinojo, jog juos tyčia laiko bereikalingai ir negabena namo. O dabar išsiaiškino kita, da beveik svarbesnė priežastis. Mat gen. Linevyčia pasibaigus karei, matydamas, kad bus sunku išlaikyti discipliną armijoje siekiančioje netoli 1,000,000 žmonių, o jos užlaikymas labai brangiai prekiuos, — paleido visus atsarginius (rezervistus), davęs po bilietą ant trukio ir po 50 rublių, kad važiuotų sau namo.

Tie žmonės greitai praleido tą 50 rb. (kad ir nebut pragėrę, nes ten viskas labai brangu) ir turėjo pasilikti ir badauti tenai, kuomet jų šeimynos badauja namie. Revoliucionieriai prie tam ėmė vesti agitaciją, ir tie žmonės baisiai sukiolo prieš vyresnius, kaltindami juos už glemžimą į savo kišenių pinigų, kareiviams pasiskirtų. Tiek kartų buvusi Vladivostoke ir kitur dideli maištai, sako, daugiau nuostolių padarę, ne kaip per pačią karę. Jau dabar juos vaidžia žada patį parveždint namo (gal tik taip maldo, nes ten negerai, o parvežus gal but da blogiau).

Kerč'o miesto policmeisteris Javorskį pavojingai pašovė kas žin kas per langą, besikalbant jam su svečiais. Per Javorskį buvo areštuota kėletas teroristų vadovų. Latvijoje visur pilna kriumenės, kareiviai liuosai lando kur nori, po mokyklas ir privatiškus namus. Tankiai buva revizijos ir areštai. Liepojuje karės teismas umai nusprendė sušaudyt 13 revoliucionierių. Dragunai užpuolė ir apmušė gubernatoriaus kanceliarijos direktorių Muringą ir Mintaujos apygardos teismo pusprokuratorių Iljiną, kuriuodu vaikščiojo apsirėdę civiliskai; paleido tik tada, kaip atgabenus į policiją pasirodė kas per vieni. Penzos miesto ir Kutaiso (Kaukaze) policmeisterius nužudė revoliucionieriai, kuriuos irgi areštavo. Lodzijoje nušovė pramonininką Krakovskį. Rygoje gen. Orlovas subombardavo politechniką, už tai, kad josios studentai esą visi revoliucionieriai. Admirala Čuchniną, Juodųjų Jurių laivyno komendantą, ką neseniai slopino pakilusius jureivius, viena moteriškė pašovė; admirolo sargas gelbėdamas jį, nušovė moteriškę. Maskvoje areštavo merginą Keller ir jos pusseserę Oz nobišinienę, kurių namuose buvo dirbamos bombos. Peter-

burge revoliucionieriai tikrai pradėjo kariaut su „juodąja simtine“. Vienoj vietoj metė į ją bombą ir taip pergazdinus ėmė šaudyti: užmušė jos vadovus, daug sužeidė tųjų valdžios geradėjų vagių ir plėšikų gaujos (gal po to jau katalikų laikraščiai—ypač lenkų,—nesakys, kad socialistai,—kas reiškia revoliucionierius,—yra „ištikimi caro valdžios draugai“) (Gaz. Kat).

Caras Peterhofe dirbdinasi tikrą tvirtynę, prieplaukoje laiko apšarvuotą laivą. — Ant Finlandijos rubežiaus stato sargybą, kad neįvežtų ginklų, kurie į Finlandiją gerai gabenami iš Švedijos.

Kynai kaskart vis smarkiau bruzda prieš „baltuosius velnius“, kaip jie vadina europiečius ir amerikiečius. Chanpunguje, Amoy'es apygardėje išgriovė presbiterijonų ir ryminių-katalikų misijas. Nuostolis siekia iki 50,000 dol. Amerikos misijos bet tapo nejudintų; tam krašte neapkenčia tik europiečių.

Kynai neliauja boikotavę Amerikos tavorus, už suvaržymą jų įveivystės į Ameriką. Tai gi Amerikos prekybos ministeris dabar apsiima padaryti radikališkas tame dalyke permainas, taip, kad kynai būtų užganėdinti: kiekvienam kynui, turinčiam tiesą gyventi Amerikoje, o išvažiavus iš čia, turi būti liuosas sugrįžimas. Tie, kuriems užginta čia apsigyventi, turi tiesą atsišaukti, savo kalboje, į ministerį, kuris gerai peržiūrės ir suminkštys, kiek galint tą klaidą.

Isz Amerikos.

Drukorių streikas. Drukoriai streikuojanti lenkiškose spaustuvėse Chicagoje atsišaukė nuo savo unijos į arcivyškupą Quigley su prašymu kad tas pasirupintų įvesti santarmę tarpe unijos ir kunigo

Gordono, užziurėtojaus „Dienik'o Chicagoski'o", lenkų zakoninkų „Zmartwychwstancy" („atgijėlių“) leidžiamo. Mat tas kunigas pasirodė esąs „skėbu" (streiklaužiu).

D e l e i n u m i r e l i ū . New Yorko vežėjai dirbanti prie graborių reikalauja, kad nuo šiolai numirėlius laidoti galėtų tik unijonistai, o ne pašaliniai, ir kad toje darbo dalyje būtų pripažįta tiesa „Closed Shops".

P r i e š s t r e i k u s . Cleveland, O., Teismas smarkiai uzdraudė streikuojantiems drukoriams boikotuoti spaustuves išleidžiant atsišaukimus saugoti nuo spaustuvių streiklaužius ir prikalbinėti neunijonistus prie streiko. Tai jau ir Maskolijos valdžia geriau negalėtų išmislyt.

A n g l i a k a s i ū g r e s i a n t i s s t r e i k a s . Pagal paskutines žinias, angliakasių streikas neišvengtinas. Kontraktas jų su kompanijoms pasibaigs balandžio 1 d., tai netrukus po tam prasidės streikas. Apie 600,000 darbininkų paliaus dirbė... Tik vienoj Illinois valstijoje streikuos 55,000 angliakasių, dirbančių prie minkštųjų anglių. Kasyklų savininkai šioj valstijoje 10 vasario atmetė pakeltą uždarbio ant 12½ procento. Visų angliakasių unijos turi kasoje \$300,000. Rengiantės streikuot, ketina uždėti specialią mokestį ant sanvaitės po 1 dol. Iki balandžio būtų suma \$2,400,000. Tad galės streikuot. Bet streikas šitas bus sunkus ir baisus... Kapitalistų milicija tvirta... Ar neatsikartos Colorados istorija.

G a i s r a i . Littleton, W. Va. 9 d. vasario išdegė beveik visas šitas miestelis, 1,200 žmonių liko šaltyje be pastogės. Tą pačią dieną Baraboo, Wis., sudegė augštesnėji mokykla; vos spėjo išbėgti 200 mokinių.

Isz lietuvišku dirvu Amerikoje

Brooklyn, N. Y. Sausio 28 d. čia atsibuvo gana iškilmingas apvaikščiojimas, sukalboms, dainoms ir deklamacijoms, parengtas vietinės Lietuvaičių D-tės paminėjimui laisvės kazygių puolusių 22 d. sausio 1905 m. Petrapilėje nuo caro aklų tarnų už visos Rusijos, drauge ir mūsų brangios tėvynės Lietuvos vargdienių gerovę. Susirinkimo pirmėdei Z. Mockienei atidarius susirinkimą ir paaiškinus susirinkimo mierius tapo pakviesiti sekanti kalbėtojai: J. Kazakevyčia, Dr. Ingerman, atstovas Rusų Socijal-Dem. Part. Am. (kalbėjo rusiškai), J. Sukys, P. Bukšnaitis, J. Neimontas, J. Perkunas ir P. Mikolainis. Kalbėtojai daugiausiai aiškino apie pradžią revoliucijos. Mikolainis kalbėdamas paprašė visiems atsistot ant ženklo pagarbinimo puolusiųjų už laisvę; publika tą ir padarė. Tarp kalbų deklamavo T. Šviešiutė, 8 metų mergaitė („Laimingas ir linksmas grįstu į tėvynę"), O. Ripinckutė 13 metų mergaitė, vos pora sąvaikių kaip pribuvus iš Lietuvos (deklamavo: „Nauja gadyne, šviežias vėjelis") ir F. Vaivodžiutė. Trys vyrai padainavo „Darbininkų Maršą" ir „Marselietę", o Lietuvaičių D-tės trys sąnarės padainavo „Artinas galas jūs kietos valdybos". Per svetainę buvo pertiesta velukai su parašais: ant juodo baltomis litaromis: „Garbė kovotojams, puolusiems už laisvę 22 dieną sausio 1903, Peterburge", ant juodo raudonomis litaromis: „Prakeikimas tyronams! Mirtis carizmui!" ant raudono — auksinėmis litaromis: „Tegyvuojia Revoliucija! Tegyvuojia Socijalizmas!"

Aukų surinkta \$21,08. Už įžengtą \$6,87. Viso labo \$29,95 pasiūsta „Kovos" re-

dakcijai; skiriam Liet. Soc.-Dem. Partijai.

P. Stankevychienė.

Forest City, Pa. Čia pa simirė — neilgai sirgęs geras lietuvis Juozas Rutbalis, 32 metų, paeinąs iš Suvalkų gub., Kalvarijos pav., Krosnos parapijos, Ramanavo kaimo. 12 metų gyveno F. City. A. a. Juozas prigulėjo prie dviejų draugysčių šv. Jurgio ir šv. Pėtro, ir prie kuopos S. L. R. K. A. 29 sausio abi tos draugystės palydėjo ant kapinių palaidotas su mišiomis. Kun. Kuras pasakė puikų pamokslą. Velionis paliko dvi seseris Lietuvoje ir brolių Antaną Forest City. Paliko ir pačią su dviem kūdikiais. Lai buna jam lengva šios šalies žemelė.

Du jaunos vyrus sunkiaisu-zeidė anglių kastynėse: Adomą Liutinską ir Antaną Dziką.

A. M. Makauckas.

Bristol, Can. Čia yra lietuvių pusėtinai burelis, bet tautiškas susipratimas labai žemai stovi, dar nėra aukavę ne vieno cento revoliucijai. Ypač atšaldė ta priežastis, kad peritais metais p. J. Safinas rinko aukas kankintiniams, o tos aukos jį patį nukankino; mat kaip prisitraukė raugalo už kankintinių aukas, tai iki išsigeravo, tai bent puikiai galvėlę sopėjo, na tai ir pats pasiliko kankintiniu. Mieli broliai tautiečiai, kuris užtemysit tokį niekšą, apsisaugokite!

Mieli broliai ir seserys, neatsilikime ir mes nuo kitų miestų lietuvių, juk ir mūsų tėvyne miela kaip ir kitiems. Sudėkim visi vienos dienos uždarbį ant tautos aukuro, kad tuomi pridūotume mūsų karzygiams narsybę kovoje už Lietuvos laisvę! *Vietinis.*

Brooklyn, N. Y. Vasario 4 d. atsibuvo vestuvės Baltr. Marcinkevychiaus; puota buvo vienoje salėje, kur susirinko

daug jaunumenės. Besilinksminant kai kurie užmanė padaryt aukas vienas ant „steičiaus“ paaškino apie Lietuvos stovį ir reikalą šelpti kovojančius už laisvę. Surinko \$7,25. Atėmus siuntimo kaštus 10c., \$7,15 siunčiam į „V. L.“ redakciją; skiriam L. Soc. Dem. Partijai. Buvo ir tokių neišmanėlių, kur keikė ir priešinosi užmanytojams, sakydami: „Tegul caro valdžia visus socialistus išmuša!“

Rhone, Pa. Sausio 28 d. atsiėmę savo uždarbius lietuviai susiėjo į salioną; čia I. Sukys užmanė paaukaut po kelis centus kovojantiems už tėvynę. Daugybė atsirado atsisakančių, ir išjuokiančių užmanytoją, bet visi buvo keli atjaučiantį tą teip svarbų reikalą ir sudėjo \$6,00. Siunčiam į „V. L.“ redakciją, skiriam Liet. Socialdemokratų Partijai. *I. Sukys, J. Norus.*

Newark, N. J. 26 sausio naktį pas mus patiko baisi nelaimė du lietuviškus vaikus ant Van Buren str. kalkių deginyčioje. Jų užsiėmimas buvo kaip paprastų valkatų: neklausyti tėvų, neiti mokslai, nendirbt, pakampėms valkiotis, o nakimis miegoti tvartuose, sklepuose ir po trepais. Antanas Marauckutis 15 metų, Albinas Lemberukas 14 metų, pasijieškojo sau nakvynę minėtoje vietoje kur degina varlių dėzes ant kalkių ir ten įlipę į doobę pas ugnį sugulė. Apsvaigę nuo garų suvirto ant ugnies ir baisiai apdegė. Ant ryt darbininkai rado lietuviškus levonus iškepusius ir pridavė policijai. Tai vaisiai tamsybės! o kokį darbar tėvai tur nukęsti gaudimą?

Tarpe mūsų lietuvių vieši tamsybė, girtuoklystė, prostitucija ir tt. Du lietuviai gavo sesti už vagystą po metus: karčiaminis mēkleris Simon Sei-

gelis S. Udra. Ant teip mažai lietuviui turime 25 liet. karčiamas, tai tikroji mūsų liga. Dar ant didesnio liet. aklinimo mūsų kunigas žada parkviesti liet. minyškas, kur esą jau atvažiavo iš Europos, ir į Scrantoną nusiųstos dėl peifabrikavojimo! Mūsų kun. pradėjo rinkti aukas Lietuvos kunigų reikalams; tą jo darbą ir mūsų daktaras paremia. Renka pinigus dėl gelbėjimo caro monopolijų ir maskolinimo urvų „učiliščių“ (matote mūsų kunigas geria „očiščėną“ net iš Rusijos importuotą) ir keikia bedievius socialistus, kad tokias puikias caro įrednes naikina lietuvoj.

Newarkietis.

New Britain, Ct. Per šv. Andriejaus D-tės pasidarbavimą, tapo surinkta, sykiu su Draugystės 10 d., revoliucijos reikalams \$28,73. Pinigus siunčiam į „V. L.“ redakciją ir paskiriam Liet. Soc.-Dem. Partijai. (Atskaita su vardais aukautojų pagarsinta N6. Red.)

Broliai Amerikiečiai! šelpkime, kiek galėdami, mūsų brolius, kurie kraują lieja ir savo gyvastį pašvenčia už liuossybę. Tegul prazūsta „Nikolai vtoroj“ su netikusiais tarnais! Lai gyvuoja mūsų tėvyne brangi Lietuva! *V. V.*

Riverton, Ill. Mūsų miestelyje lietuvių yra apie 100, kurie dirba daugiausiai prie minkštųjų anglių. Susipratimas tarp mūsų menkas, delko ir kova už Lietuvos laisvę labai kam rupi. Mes keli lietuviai sudėjom \$6,50 revoliucijos reikalams. Siunčiam į „Vien. Liet.“ redakciją, kuri teiksis pasiųsti Liet. Soc.-Dem. Partijai. (Pagarsinta N6. Red.) *A. Brazys.*

Waterbury, Conn. 22 d. sausio arba „Kruviną nedėdienį“ ir mes šiaip teip apvaikščiojom, parengdami ant

to vakaro deklamacijos ir pagalios šokį naudai revoliucijos. Butume parengę ir prakalbas, bet kalbėtojas, ką buvo prisižadėjęs dėl vežinimų priežasčių davė žinią, kad pributi negalys, o mūsų tarpe dar išsilavinusio kalbėtojaus nesiranda, todėl turėjom apsieiti be prakalbų. Deklamavo „Į Darbą“ — M. Bendoraičiūtė; „Užmušties Draugams“ — Al. Bendoraičiūtė. Uždarbom virš 15 dol. *J. S. Pruselaitis.*

Union City, Conn. D. F. Eimaičiui ir B. Žiuriui užmanius apvaikščioti 22 d. sausio „Kruviną nedėdienį“ ir radus pritarejus: J. Bekėraitį B. Kamaitį ir V. Duobą, tie vyrai perėjo per vietinius lietuviškus vertelgas (daugiausiai karčiamninkus) rinkdami aukas, surengimui baliaus ir šokių. Nė vienas vertelga neatsakė sušelpiti, aukavo šie: A. Kamaitis ¼ bertainio alaus, T. Ratkevycha ¼ alaus, V. Račkauckas 24 didelės bonkas sodės, J. Vosylis ¼ alaus, J. Grybinas ¼ alaus ir dėžę cigarrų, F. Sirtautas dėžę cigarrų, J. Kušlys ¼ alaus, V. Geležiūnas 4 dėžės cigarrų ir A. Aušūra bonką „Federation“. Šv. Jurgio D-tė davė dykai svetainę. Žmonių susirinko apščiai. Muzikantus reikėjo samdytis lenkiškus, nes lietuviškieji bijojo „bedievių“. Atidarius susirinkimą pirmėdžiui J. Bekėraičiui, B. Žiurys paaškino istorišką prasmę tos dienos lietuviškai, potam D.F. Eimaitis—lenkiškai (tame susirinkime buvo daug svetimtaučių, ypač lenkų, kurių iki šiol nė nosies nesimatė!) ir pagalios maršuodami svetainėje su raudonu vėliuku padainavo „Darbininkų Marselietę“. Ant vėliavos buvo parašyta: „Šalin caro valdžia! Tegyvuoja Lietuva! Tegyvuoja atmintis 22 sausio! Tegyvuoja socializmas!“ Pasibaigus eisenai ir pagalios pirmėžiui užma-

nus parinkti aukų, du vyrai ir dvi merginos — J. Eimaičiūtė su M. Rudaičiūtė — perėję per publiką surinko aukų \$13.47. Uždarbio gryno liko \$34.75. Nuo 26 sausio 06 m. per užmanymą Andr. Armonaičio surinko \$2.60 kolektos 22 sausio — \$13.47. Viso labo — \$50.82, kuriuos nusiuntėme Dr. J. Šliupui dėl perdavimo L. S. D. P. atstovui J. Lizdeikai. *Komitetas.*

Chicago, Ill. Sausio 21 d. Liet. Soc. P. A. 4-ta kuopa parengė prakalbas paminėjimui metinių sukatuvių pralieto kraujo Peterburge. Sveitinė „Dores“ buvo išrėdyta gedėjimo vėliavoms, ant vienos buvo parašas: „Garbė kritu siems už Laisvę!“ ant antros: „Šalin carizmas, Lai gyvuoja Laisvė!“ žmonių prisirinko pilna salė, kalbėtojai buvo vietiniai Petraitis, Ališauskas — „Lietuvos“ išleistas, Jančauskas, Ramanauskas ir kiti. Visi kalbėtojai karštai kalbėjo apie revoliuciją ir jos šelpimą. Galiausiai, buvo kalbos apie socializmą, kuriam įvykus, draugija bus laisva ir politiškai ir ekonomiškai. Damijonaitukas pardavė nemažai knygų, L. S. D. P.-jos išleisti, o suteiktą J. Ilgaudo. Aukų revoliucijai susinkta \$30,00 suvirš.

Ant rytojaus parengė susirinkimą, su tuo patim tikslu, Rev. Šelp. Komitetas, susidedantis iš šių ypatų: Varkalos (pirms.), dr. Graičiuno ir Marcinkevyčiaus. Susirinkimas buvo šv. Jurgio parapijos salėje. Buvo kalbėta apie revoliuciją, socializmą ir jo gerus vaisius. Po kalbų, pirmsėdis įnešė klausimą, kam siųsti suaukautus pinigus, kurių jau yra suvirš 300 dol. Tada kur buvęs nebuvęs atsisuko kun. Kriaučiūnas ir pasiprašęs balso užėjo už pirmsėdžio stalo ir pradėjo, staipytis, kraipytis ir rankom skėtriot. Bet žodžio niekaip ne-

galėjo ištarti. Pagalios nežmoniškas išsiveržė balsas: „O-o-o-o! žemaičiai!... ir atsigulė ant stalo. Paskui vėl kraipos: „Maskoliai... privers!... Privers su... su bag-ne-tais!... donią mokėti... Aš gaunu daug gromatų ir viską žinau... Taigi broliai žemaičiai“. Muša sau į kaktą su ranka: O, o-o... tu neturi tiesos... gyvent, sus svetima pačia... Tai taręs vėl gula ant stalo. Tas atsikartojo daug kartų; šnekėjo pats nežinodams ką.

Publika stebėjosi ir negalėjo suprasti, kas kunigui daros. „Ar protas maišos?“ — vieni sakė. Kiti minė, kad Dievas koroja už neteisingą susibankrutijimą ir tt.

Galiaus vienas iš publikos, Stan. Kodis, pasiprašęs balso, ilgai kalbėjo apie socializmą ir kritikavo kunigo žodžius, už ką jis teip užsipuldinėja ant socialistų. Kunigs bandė stabdyti kalbėtoją, bet aprimo.

Kada Fr. Eismontas savo kalboj, kritikuodamas kunigų išmislytus žodžius ant socialistų, pasakė, kad Dievas sutvėręs žmones lygiais ir nieks negal uždraust, kam nors buti socialistu, demokratu, kleriku, lu ar kitu kuom, — tada kunigs suuko: „Stop! Tu ne kunigas, tau nevalna Dievą minėti!“ Kalbėtojai neliaujant kalbėt, kunigas priėjęs norėjo jam burną užimt su ranka. Eismontas pasilipo ant stalo. Ir kunigas draugė ir siekia užimti jam burną. Teip besistumdant, abudu nugriuvo nuo stalo.

Tada atbėgo keli kunigo draugai ir išsiprašė dvasiškąjį karžygį, sakydami: „Eik namo, tėveli; dar gal suraštavoti... Zakristijonas emė gesinti šviesą (turbūt norėdams tamsoj paslėpti tamsius kunigo darbus), tai publika nutarė eiti į Liaudanskio salę užbaigti mitingą.

Aukas \$300,00) nutarė siųsti L. Soc.-Dem. Partijai. Ikšiol

dar neišsiuntė, ir yra abejojimas apie kasierių...

Girdėjau, tas kalbėtojas žada skusti kunigą už įžeidimą.

Maria E.

Plymouth, Pa. „Žvaigždės“ N6, tulas V. K. (Kaminskas?) Bet jau tas žmogelis metęs savo zakristojonystę, išvažiavo į Lietuvą, parašęs korespondenciją į 4 num. „Žvaigždės“. Bereikalo redakcija jį tenai pagyrė ir da prašė rašyt, nes jis vos pravardę pasirašo), — taigi V. K. rašo apie šv. Kazimiero draugystę, kurioje kilo vardai dėl palaidojimo mirusiojo savo sąnario Juozo Paukščio. Kad laidojo ant nekatalikiškų kapinių, tai dėlto, anot V. K., „daugumas iš draug. šv. Kazimiero atsisakė lydeti“. Koks čia daugumas, kad iš 262 sąnarių nėjo lydeti tik apie 56, kurie dabar, pagal konstituciją, bausmę užsimo ka? Esą laisvamaniai „gvoltu vertė“ lydeti. Ne laisvamaniai, tik konstitucija. Ar norėtų anarkiškai, be konstitucijos valdytis? Girdi, mažuma nori didumą nukroti, už nepalydėjimą“. Melas! V. K. visai nenuovokiai rašo, buk katalikai „atsiskirs atsiimdami pusę turto“. Per vieną susirinkimą vienas sąnarys užminė, kad geriausiai esą persiskirkim į dvi puses ir katroj pusėj bus daugiau sąnarių, tai tie paims daugiau pinigų ir bus dvi draugystės. Bet vienas senas sąnarys paaiškino, skakydams: „Mat, broliai, mes dirbom, dėjom į draugystę, o kada jau daugystė paliko turtinga, tai jauni sąnariai atėję nori pasidalit mūsų turtais!“ Nieks daugiau jau ne neuzsiminė apie pasidalinimą, o tik V. K. neišmintingai prie to agituoja per „Žvaigždę“.

Toliaus, bereikalingai V. K. teip išgiria vietinį kunigą Vizgirdą. Nereikia jo girti, jo paties pamokslai be jokių priėjimų patalpinami kai-kada

„Vienybėje“, parodo jo vertybę.

Sako: „Jūs šliuptarniai“ (ir tai melas: pas mus Šliupo tarnų beveik visai nėra) „šmeižiate kunigą, kuriam nė iki kulnų dorybėje ir moksle nedaaugot!“

Geriaus butų, kad V. K. jieškotų dorybės ir mokslo kunigo galvoje, o ne kulnise. Kulnise, gali — but, kad gera dorybė, bėt augščiaus, — tai kas zin kaip... *Na.*

— Pereitą nedėdienį, mūsų teoliogijos daktaras, kun. Vizgirda per pamokslą iškeikė rengiamąjį lietuvių seimą ir sakė, kad mes, girdi, padarysim lietuvių katalikų seimą. O šita, tai tik „šliuptarnių“. Jį rengia, girdi, Šliupas ir da keli kunigai. Jūs zinote, broliai, kas tie per kunigai! Ką jie gero yra padarę katalikystei?! — šaukė kunigėlis. Prie seimo rengimo, kaip girdet, prisideda kun. Žilinskis ir Kaulakis. Tai gi mūsų teoliogijos daktaras juodu prakeikė, tik ką neminėjo pravardžių.

Teipgi kunigėlis iškeikė šv. Kazimiero D-tę, „patvirtino“, kad ji tikrai yra „šliuptarniška“ ir „bedieviška“, kad net paskyrė \$150,00 revoliucijos reikalams. Girdi, už jų pinigų ten pirks ginklus, revolverius dėl apsigynimo... Mat, kaip to kunigo teoliogija mokina: nereikia gintis nuo caro valdžios. O pats kodėl tokiais šlykščiais ginklais (keiksmais) ginasi nuo „šliuptarnių“? Teipgi sukeikė draugystę, kad išrinko delegatą į seimą.

Buvęs bažnyčioj.

Allegheny, Pa. 29 sausio 6-ta kuopa L. S. P. A. parengė prakalbas. Kalbėtojai buvo šie: J. Miliučas, St. Dominaitis, K. Kiršėnas, A. Keršis, Iz. Kvederis ir F. Bagočius. Kalbose buvo daugiausiai nurodyta dabartinis padėjimas Lietuvos. Maža mergaitė Juzė Kvederiūtė labai gražiai de-

kliamavo dvejais eiles. Po kiekvienai kalbai gražino lietuviški muzikantai Wilmerdingo.

Susirinkusieji sumetė \$20,37 revoliucijos reikalams, kuriuos perdavėm Fort. Bagočiui persiųsti L. S. D. Partijai.

Kazys Berankis.

Amerikos Lietuvių Seimas.

Kun. Žilinsko užmanyta pirmas Lietuvių politiškas seimas Philadelphijoje įvyks (nežiurint į „Žvaigždės“ atkalbinimus) 22 d. Vasario 1906 m. Seimas laikys savo sesijas svetainėje „Continental Hotel'io“, ant kampo 9-tos ir Chestnut ulyčių. *Sesijos prasidės ant 10 valandos rytmetyje.* Vakare ant 7½ dziegoriaus prasidės didelis susirinkimas Lietuvių Philadelphijoje, kuriame dalyvaus 30 draugų. Bus orchesterą pritarimui dainavimų, bus deklamacijos, ir kalbos. Tarpe kalbėtojų bus kun. Žilinskas iš Bostono, Mass. Didysis susirinkimas bus laikytas svetainėje „Labor Lyceum'o“, ant N. 6-tos ir Brown ulyčių. — Ant to atkreipia atydą ypatingai delegatų, kurie atvažiuos iš kitų miestų. Mielai kviečiame tautiečius iš visur dalyvauti tame seime ir apvaikščiojime dėl naudos kovojančių už laisvą Lietuvą.

Seimo rengimui Komitetas.

P.S. Delegatai prašomi yra atsivežti mandatą nuo tų organizacijų, kurias perstato.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“.

Auka revoliucijai.

Renkant T.M.D. centr.kom. tarp kito ko daugumas balsų išėjo — ir pats prez. Paltanavičia patvirtino, kad revoliucijai paaukaut 300 dol. — (žr. N 3 š. m. „Vienybės“). Taigi pa-

gal daugumą balsų reikėjo 300 dol. pasiųst ant revoliucijos. Bet pp. prezid. Paltanavičia ir sekr. Ramanauskas, vietoje to, tik 20 dol. liepė, kad aš pasiųsčiau. Rods, liepė pasiųst ir 80 dol. surinktus už mano paaukautus cigarus; vienok, ta auka jau iš viršaus buvo paskirta revoliucijos reikalams ir su tuo tikslu išleista per lioteriją, tai balsavimas prie to nesikiša.

Nors knygos yra naudinga, vienok kad atspausťas knygas ir teip pas knygių kandys ėda, jos nesiplatina, o Lietuvoje visai pagal esančias aplinkybes, nereikalingos, tai draugystė nubalsavo duot 300 dol. ant revoliucijos. Kad viršininkai nevelija ir ignoruoja balsavimą šiuomi aš atsišaukiu į guodotinius sąnarius, ypatingai į kuopų viršininkus, kád iki 1 dienos kovo teiktusi man per laišką pranešt neužimant dovanai organo, ar duoti iš kasos draugystės dar 300 dol. apart tų ką pereitą metą jau yra duota 100 dol., ar su tais 300 dol. Teip pat, kad būtų visi užgandinti ir nekiltų ergeliai, paminkit laiške: kurios partijos atstovui pasiųst pinigų? — vienam ar perskirt pusiau, kaip jūs žinot. Aš išpildysiu pagal pranešimus kuopų viršininkų, ir tokį visą rezultatą kas už ką balsavo, pagarsysiu per organą. Kurie nieko neatsišauks tai bus palaikyta, kad nėra priešingi nė pirmesniams nubalsavimui, nė šitam atkartojimui.

Kaip tik šitie balsavimų reikalai ir bilos bus išmokėtos, o naujas kasierius pagal nutarimą draugystės užstatys kauciją ir prisiųs man raštą, tada visi likusieji pinigai, kurių dabar yra į 1,000 dol., taps pasiųsti naujai išrinktam kasieriui.

Rašant laiškus adresuokite:

J. Naujokas,
Box 157 Madison Sq.,
New York City.
J. Naujokas,
T.M.D. izdininkas.

Statistikos smulkmenos.

Confetti statistika

Nuo kalėdų iki užgavėnių — tam tarpe, vadinam karnavalu, yra paprotys — ypatingai Prancuzijoje — metyti ant viens kito smulkiai sukarpiťas visokių daų popieras. Tos popierėlės vadinasi „confetti“.

Vienas dideliai kantrus statistikas suskaitė, kad tų confetti visą karnavalą buvo išmėtyta ant Paryžiaus gatvių apie 400 milijardų. Kadangi plėkštis kiekvienos confatti turi savo apskritį 28 milimetrus, tai tas matematikas išvedė, kad jeigu sudurstyti galus su galais visas tas daugspalves popierėles, tai pasidarys kaspinas nuo 2 bilijonų ~ 400 milijonų metrų ilgio, arba nuo 2 milijonų 400 tukstančių kilometrų; su tuo kaspinu galima būtų apjuosti žemę 60-čia eilių, arba ištęst jį šešis sykius nuo žemės iki mėnuliui, arba, pagali, pastatyt iš jo budelę 6,666 sykius augštesnę už Eifelio bokštą! — Toliau priveda dašias įdomias skaitlines. Viena mašina išdirba į minutą 256,000 confetti, tai į valandą pasidaro 15,360,000 šmotų; tas sveria 50 kilogramų. Idant suprastai svarbuma šitos rušies pirklybos, užtenka paminėjus vieną Bellevilles fabrikantą, pristatantį kasmet apie 800,000 confetti visokių sortų, iš kurių 600,000 šmotelių tampa išvežti į užsienį.

Nauji rasztai.

Šalin socialdemokratai! (Pagal vokiečių kalbą), Lietuvos socialdemokratų Partijos išleista. Londone 1905. Pust. 31. Kaina 10 kap.

Rankvedis laiškam (gromatoms) rašyti. Sulyg naujausios metodų parengtas. A. Adata. Ryga. 190h m. (Spausdinta pas Jankų, Bitėnuose). Pust. 29. Kaina 35 kap.

Monna Vanna. Pjesa 3 veik

mėse. M. Meterlink. Iš francuziškos vertė A. Adata. Ryga. 1906. A. Maciejevskio knygu parduotuvė. Pust. 50. Kaina 30 kap.

Pirmieji skaitymai, mūsų vaikams paversti. A. Adata. Ryga 1906 m. Knygu parduotuvė A. Maciejevskio. Pust. 54. Kaina 15 kap.

Mažas šaltinėlis malonės Dievo. Naujasis spaudimas su „Officium“, litanijomis, maldomis ir giesmėmis. Ryga, 1906. Lešomis knygu parduotuvės A. Maciejevskio.

Ką atneša socializmas? Išleista kaštais Lietuvių Socialistų Partijos Amerikoje. Spauda „Kovos“, 412 Siegel str. Philad'a, Pa. Pust. 8. (100 egz. prekuiuoja 35 c.)

Bitės ir Tranai. Išleistos Liet. Socialistų Partijos Amerikoje. 1906 m. Pust. 4. (100 egz. — 15 c.)

Lietuvos Ukininkai. Atspausťta iš „Ukininko“ Tilže 1905. Pust. 8.

Keletas dalyku, ką unija padare mainiams.

Skaitlinės, parodančios, kokios svarbios buvs pasekmės unijos pasistengimų.

Mainų darbininkai dėlto apšleido savo gimtinę šalį, kad ten nebuvo jiems geros progos ir atėjo į šią šalį, kad eiti išvien su tolynžengystės dvasia. Išmintingai padarė teip darydami. Vienok budami pilni ambicijos ir išminties, kad jie teip darė, kiti iš jų nežinia dėl ko atsiliko, kad jie atkeliavo į šią šalį ir rodos jau daugiau nemato, kad norint turėti pasisekimą jie privalo žangti tolyn drauge su progresu ir su visu kuop, kas prie jo prisideda.

Keletas pastarų metų parodė visiems manantiems žmo-

nėms, kad daugiausiai mainų darbininkus sušelpė Unija Susivienijusių Mainierių Amerikoje. Ji pakėlė jų uždarius, sutrumpino darbo valandas, padėjo jiems moksliskai išsilavinti, pagerino jų naminių gyvenimą, išmokino jų vaikus kaip galima lengviau gyventi ir pralobti, bet nepaisant to viso vis atsirado tokių, kurie iki šiol dar neprisidėjo prie unijos.

Kiekvienas, kurs nors trumpai yra padirbėjęs angliakasyklose, žino, ką unija yra jiems padarius, ir mes norime pridėti prie tos žinios dar keletą pertikrinančių faktų, kurie parodys, kaip dideliai unija yra susivienijimui progreso ir išsibulinimo.

Pradžioje 1902 m. viso sąnarių buvo apie 250,000, bet šią dieną yra suvirš 400,000. Toksai spartus ir tvirtas augimas kalba pats už save. Jis parodo, kad unija yra galybė daugybei gero, nes kiti žmonės nesiraišytų į ją tokiam skaitliu.

Ji padarė stebuklus yvairiose kraštuose, bei niekur tiek kaip kietosios anglies distrikte Pensylvanijoje. Ten pradžioje 1902 m. prie unijos prigulėjo 13,000, dabargi yra dasiekta ganėtina skaitlinė su viršum 120,000 ir da vis auga.

Bet kas yra svarbiau, negu skaitlius prigulinčių prie unijos tai pažymėtinas uždarius pakilimas, kurį mainieriai įgijo nuo 1902 m., kada jie buvo priversti streikuoti, kad išgauti pagerinimus, kurių jie reikalavo.

Pereitus metus iškasė apie 75,000,000 kietosios anglies ir už jasmaineriai gavo \$25,000,000 daugiau, negu būtų gavę prieš streiką 1902 m.

Jei šis skaitlikės negana aiškiai pertikrina abejojanti apie unijos naudą, tad mes netarsime daugiau nė žodžio. Čia yra skaitlinės, ir jos tvirti faktai.

Kaip mes sakome, da vis yra

angliakasių, kurie nepriguli prie unijos. Mes nežinome, kaip jie teisinasi, kė nepaisome apie jų teisininimąsi, nes tai negali būti išsiteisinimo žmogui, kuris nesupranta tokio įrankio tolynžengystės ir progreso, kuris šalinasi nuo unijos eilių, vietoje ją sudrutinti padidinant jos sąnarius ir tuomi darant tvirtesnę jos progresą.

Toki žmonės neverti nė gyveimo smagumų, nė tolynžengystės, kuri ateina pas išmintingus žmones, jie tik užsitar nauja panieką nuo savo draugų darbininkų, kurių darbą jie tik trukdo per savo stoką supratimo.

Isz visur.

Į augštąjį teismą New Yorko tapo įneštas ant popiežiaus kaip ant svietiško žmogaus Juozo Sarto skundas nuo familijos tulos Mrs. Phelan, kuri testamentu užrašė „šv. tėvui“ \$800,000. Šeimyna Phelan reikalauja atimti vertę tokiam testamentui.

29 d. sausio numirė Danijos karalius Kristijonas IX, 88 metų senumo. Jam mirus ant rytojaus liko apskelbtas Danijos karaliu velionio sunus Fridrikas, gimęs 1843 m.; jis užsilipęs ant sosto pasivadino Fridriku VIII.

Aukos revoliucijos reikalams.

Pasargos: 1) Pagal daugelio aukų rinkėjų patarimą, negarsiname pravardžių tų, kurie aukauja mažiau kaip 25 c. 2) Del pažymėjimo, kas atsiuntė aukas, tų pravardės sustatytos paskirstytoms raidėms.

McCarmel, Pa. A. Mockaitis 50c.; J. Burauckas, J. V. ičiulionis, V. Balčiūnas, M. Matulis, A. Bagdonas, I. Zetkevičius, Ona Juknelienė, M. M. Jukneliūtė, John Stelair, P. Marcinkevičius, J. S. Navakauckas, A. Navakauckas, A. Navakauckas, V.

Skučas, J. Lanauckas, J. Banis, P. Petrauckas, J. Raminis, J. Mileris po 25 c.; S. J. Mockaitis, 1 d. Atkirus pusę Lietuv. Demokr. Partijai, lieka \$3,12

Brooklyn, N. Y. A. Kazlauckas, V. Šidlauckas, K. Vilkevčius po 1 d.; V. Dzenkauckas, P. Valaitis, V. Tileišis po 50 c.; J. Ridikauckas 80c; S. Vilkevich, N. Dabkevich, P. Žukauckas, T. Tabachinskas, T. Kardokienė po 25c. Mazinesių \$1,20. \$7,15 Rhone, Pa. I g. S u k y s 3,00; I g. N o r u s 1,50; M. Janušaitis 1 d.; P. Gegužis 50 c. \$6,00

Harrison, N. J. D. L. K. Ringaudodr-tė \$20,00. Ta pati d-tė surinko per A. Dabkuną ir J. Adomavyčių:—A. Dabkuną, J. Adomavyčius, J. Urbanavyčius, B. Miller, D. Tarutis, A. Urbanas, V. Stanauckytė, J. Žvingila, A. Dav..., K. Tamašaukas, Oscar Ryben, P. Kaminskas po 1 d.; V. Dapkunienė, A. Šulca, K. Tutlis, V. Juškevyčius, A. Barčiauckas, J. Vaškis, P. Rosen, J. Jankauckas, V. Janavyčia, M. Burneika, K. Karmulin, M. Abraitis, A. Gavėnas, J. Dzinzelaukas, P. Vačiulokas, J. Aronson, O. Zorekienė, D. Harman, J. Kišenis, E. Kišenienė, J. Žilinskas po 50 c.; M. Juškevyčiūtė, A. Adomavyčia, A. Stasaitis, P. Adomavyčia, Ž. Silvestravys, J. Bilinskas, J. Sinkevys, J. Jankauckas, M. Liubinskienė, L. Tumas, J. Tumas, V. Jankauckas, V. Kašėta, M. Sinkevys, K. Rubenas, J. Petušionis, J. Krušinskas, J. Sinkevys, A. Kubilius, A. Griniaukas, V. Benešimas, B. Brazauckas, A. Žilinskas, T. Žilinskienė, J. Paulionis, O. Šulciūtė, J. Joodziavičia, M. Jankauckienė, J. Abromaitis, K. Marazas, A. Gerulaitis, P. Paršas T. Brogivist, A. Draskinis, P. Navlokas, T. Gelčelis, V. Januškaičiūtė, J. Veršelis, A. Zajačkauckas, V. Bridziūtė, V. Mačiulionis D. Karosas, J. Papečkis, A. Kisielius, P. Matukonis, B. Borusevys, J. Ozelis, A. Venclevys, J. Lauraiis, F. Petrulis, J. Olekas, A. Kochenhauer, O. Mačiulienė, K. Mačiulis, P. Mač., F. Šalaševyčiūtė, M. Truska, K. Zorekiūtė, J. Žaliauckas, D. Budvietis, J. Dziogas, B. Dziogienė, T. Žiogas, V. Žiogienė, A. Juknelis, M. Lipinskas, J. Kisielius, B. Gross, O. Paltanavyčienė, E. Zubavyčienė po 25 c.; K. Tumas, R. Savickas po 30 c.; V. Siugžda 51 c.; J. Janavyčia 35 c. Smulkėsių aukų 95 c. Atėmus krasos kaštus 66 c.—viso labo \$63,00

Iš to L. D. P.-jai \$31,50. Lieka \$31,50 Buvo \$21,68 Viso labo \$69,45

L. D. PARTIJAI:

MtCarmel, Pa. (žr. augščiau) S. L. A. 52 kuopa \$3,18 Hariscn, N. J. Ringaudod-tė (žr. augščiau) \$31,50. Buvo \$1,73. Viso labo \$36,86

Vardai aukautojų, kurių aukos kitur nusiųstos.

I.

NEWARK, N. J.
Per visuom. susir. 7 d. Sausio. (Žr. atėkaita „V. L.“ num 6).

P. Valčiūnas 5 dol., N. N. 2 dol., Dr. A. Bacevyčia, J. Vosylis, V. Ambrazevyčia, J. Gaubis, K. Vaškevyčius, K. Kreivėnas, A. Miškus, S. Simanutis, F. Zidziūnas, P. Augėnas, J. Adomaitis, N. Kazmas, A. Balazas, J. Plikaitis, A. Zolynas, K. Tumkus, M. Miškus, M. Akelis, A. Čepėla, A. Kasparavyčia, A. Radzevyčia, V. Glušinskas, S. Savickas, N. N. po 1 dol.; J. Jonaitis, A. Pranienė, U. Kamarauckienė, A. Gaubienė, J. Vaitiekutis, J. Šapinskas, A. Bugis, P. Valiūsis, V. Pakulis, A. Stanilevaitis, A. Kriščiūnas, V. Pranis, A. Pakulis po 50 c.

Per St. Vitginį:

V. Glušinskas, L. Benitauckas po 1 dol., P. Plikaitis 50 c., J. Tamošiūnas, J. Tamošiūnas, M. Makučkas, S. Vitginis, M. Czernauckas, F. Zidziūnas po 25 c.; K. Jonušis 10 c.

Per J. Valčiūną:

J. Valčiūnas, U. Miškunintė po 2 dol.; J. Bindokas, J. Bindokienė, J. Didvalis, A. Rukičiūtė, K. Ereminas, V. Mačiulskis, J. Kamarauckas, L. Kvederas, A. Rimkiūtė, M. Gebas, P. Valiūsiūtė po 1 dol.; V. Armonas, J. Dubulekis, T. Pranis, P. Ereminas, V. Ereminienė, V. Arlauckas, S. Vanagas, J. Prokopas, J. Urbanas po 50 c. Laikė naujų metų per tą pačią ypatą \$2,60.

Per K. Daminaucką:

J. Daminauckas, M. Jokubaitienė, S. Kanušas, S. Kazlauckas, A. Stanilevaitis, J. Laukaitis po 50 c., P. Grušas, F. Dulinckas, K. Laukaitis, P. Jablonskis, J. Motvydas, J. Sereika, A. Dapšis, A. Daukšis, K. Bindokas, J. Sorielius, S. Daminauckas, po 25 c.; J. Makis, E. Bazulius, A. Nazaras, Ona Galinačiūtė, D. Daminauckas, po 10 c.

Viet. Rev. Š. Komiteto sekr. A. STANELIS.

II.

Aukos siųstos per d-rą Šliupą.

NEW BRITAIN, CONN.

J. Gerdauckas, J. Ptakaukas, M. Gerdauckas, M. Ekerta, M. Glinskas, P. Antanaitis po 25 c.; M. Mazeika 35 c.; S. Kriauciūnas 1 dol.; J. Kardokas 15 c. Viso \$3,00. Gavau \$3,00. J. ŠLIUPAS.

PASARGA.

Aukautojai, kurie siunčia savo aukas kitur, o vardus mums pagarsinti laikraštyje, tegu gerai žino, kad mes neišpildysime jų noro. Visados išpildysime jų norą, t. y. pagarsinsime vardus, jeigu juos aptursime nuo ypatų, kurioms likosi nusiųsti pinigai, ir tai tik jeigu bus tų ypatų pasirašyta, kad tiek ir tiek yra priimta, arba jeigu bus siuntėjo parašas.

Tą darome dėl to, kad neišeitų kokių painių norintiems susekti: kur ir kiek yra nusiųsta aukų ir kad iš to nekiltų nesusipratimai. Del tos pačios priežasties, mums rodosi, vardai ir aukos tegali but garsinami tik viename, kokiame kas nori, laikraštyje, o ne keliuose. Red.

Ar ne nuo moterų priguli vyrų pobudis?

(„The Demonstrator“).

(Pabaiga.)

Yra sena patarlė, kuri sako, kad žmogus nesitiki rinkti fygas nuo erškėčio, nė rožes nuo usnių. Bet „naujoji moteris“ tikisi rinkti abejas nuo bile ko kio medžio arba krumo, nepaisant—ar jis yra saldus, ar rugštas ir kada jai bevalgant rugščias vynuoges, jos dantys atšimpa, jį prakeikia vaisių už tad, kad jis augo ant rugštaus medžio. Mat, pagal jos nuomonę ir supratimą, vaisius galėjo augti taip gerai ant saldaus, kaip ir ant rugštaus vynmedžio jei tik būtų norėjęs...

„Naujoji moteris“ apgailis-tauja vyro mažą guodoną link moteriškosios lyties ir su dideliu įnirtimu tvirtina, kad viskas, ko jis nori nuo moteris, tai vien tik užganėdinimas savo jausmų. Jį užmiršta faktą, kad moteris tai yra motina to vyro, katra jį niekina, ir užmiršta jį savo tvirtinimą, kad motina subudavoja pobūdį kūdikio tokį, kokį jį nori, ir jei gu tas yra teisybė, tad moteris neatbutinai, turi būti atsakanti už pobūdį vyro. Gal but jį niekad nė nepamislina, kad visos niekingos, pasibiaurėtinios, neguodojamos mislys, kurias jį vartoja kaslink jos lyties, yra nežinioms įskiepytos į jos naujai gemantį kūdikį ir tik vėlesniuose metuose tas blogumas apsireiškia josios sunų pasielgimuose su josios seserimis — moterimis. Jeigu jį būtų supratus, kad tai nieko nėra niekingo lytyje, iškiriantą, ką mes patys padarome su savo mislimi ir paleistuvingu pasielgimu, jį, gal but, mažiau jaustų kartumų neapykantos priešai sau priešingą lytį. Jeigu jį būtų visada panaudojus čystas, augštas, doras mislis, ir būtų laikius savo protą liuosą nuo visų žeminančių,

paleistuvingu protavimų,—jį dabar nematytų pas vyrą to blogo vaisiaus jos pačios užauginto. Todėl, pakol moteris įspaudžia ant proto naujai gemančio kūdikio nuomonę, kad paslaptingos veikmės tvėrimo yra žeminančios, niekingos ir nečystos, patol jį kentės nuo to pobūdžio, katra jį pati yra sutvėrus.

Jeigu ji trokšta pakelti žmoniją, ir pamatyti pas vyrą augštesnį, tobulesnį, čystesnį pobūdį, ne kaip jį mato dabartyje, jį turi mokytis suprasti, kad nenaudinga jį niekinti vien kūnišką paleistuvystę, užlaikant protišką nužeminimą su išdirbinėjimu nečystų mislių. Pakol jį igimdys protišką paleistuvystę ant proto josios naujai gemančio kūdikio, tolei tas veiks ant jos ir josios seserų fiziškame paveikslė. Ji turi mokytis suprasti, kad ji niekad nepriartys čystesnį ir geresnį draugijos padėjimą ir nepakels, nepatobulės vyriškio proto su užsipuolimais ant jo prastų pageidavimų ir su išrodinėjimu piktumo, neapykantos ir priešgimimo joje pačioje. Ji turi mokytis suprasti, kad jį gali pasiekti jį tik su atsisaukimu prie geriausios dalies jo noturos, ir kad jį gali nuveikti daugiau bėgyje vienos valandos su meilės pajiega, ne kaip per visą gyvenimą su barniais ir užpuldinėjimais.

Vertė S. Gilius.

Visu nerusiszkų Rusijos tautų atstovų susivaziavimas.

Lapkr. 19—20 (Gr. 2—3) Peterburge buvo priregistuotas susivaziavimas Rusijoje gyvenančių tautų: lietuvių, lenkų, latvių, estų, gudų, ukrainų, žydų, gruzinų, armėnų, Kaukazo totorių, Kazaniaus totorių ir kirgizų. Susivaziavime buvo

teip-pat ir Suomijos atstovai. Iš viso buvo apie 100 atstovų.

Susivaziavimą atvėrė prof. Bodouin-de-Courtenay, sveikindamas visus kovojančius už Rusijos laisvę. Antroje savo kalboje prof. B-de-C. atkreipdamas atstovų atydą, jogei, norėdami išsiveržti iš rusifikacijos jungo, neužmestų savo jungo kitoms toje šalyje gyvenančioms tautoms. Dėlto šis susivaziavimas tur stengtis, kad šalyje, neveizint į gyventojų skaičių, kiekviena tauta turėtų lygias tiesas.

Tautų atstovai nupiešė tautiškos idėjos kerojimą kai-kuriose tautose ir šiandieninių politiškujų partijų padėjimą. Toliau, kalbėdami apie sugyvenimą visų tautų, nurodė, kad reikia kovoti prieš šovinizmą, ir prieš mokyklą, kuri platina tautiškos neapykantos jausmus.

Karštas kalbas sukėlė klausimas apie tautų ir skryčių autonomijas, kamešalininkai vienos ar kitos autonomijos gynė Rusijos čielybę.

Galų gale padarė šitokią nutarimą:

„Susirinkę Peterburge atstovai: Kaukazo totorių, armėnų, gudų, gruzinų, žydų, kirgizų, latvių, lietuvių, estų, lenkų, totorių ir ukrainų, išklaušę pranešimus apie padėjimą višminėtų tautų ir apsvarstę šiandieninį Rusijos politišką padėjimą nutarė:

1) Laisvės bruzdėjimas, nuolatai valydamas pamatą Rusijos laisvei ant demokratiškų taisyklių—tai bendras visų Rusijos tautų darbas,

2) toms tautoms labai rupi, kad busiančioji tvarka užtikrintų kiekvienai jų skyrium laisvę ir pilną jų dvasišką ir medegišką kerojimą.

3) Susivaziavimas pripažįsta netikumą ir nereikalingumą perankšto įstatymų sutaisymo, valdymo ir kitų valdžios dalykų tokioje didelioje, mišroje ir sudėtinėje valstijoje iš ekono-

mijos tikėjimo ir tautiško atzvilgio, kokia yra Rusija.

4) susivaziavimas pripažįsta, kad padalinimas valstijos valdžios ir įsteigimas Rusijoje žmonių valdžios ant autonomiškai-federatyviško pamato yra visų Rusijos tautų uždavinys,

5) tautų reikale, nesusispietusių vienoje vietoje, teip-pat tautiškame mažumos reikale, kiekvienoje tokioje šalyje tur būti įvestos tokios bendros konstitucijos formos valdymo, kurios užtikrintų kiekvienai mažumai ir kiekvienai tautai jos tautiškų tiesų ir reikalų nepaliečiamybę. Įvykdymui viršminėtų uždavinių susirinkusieji laiko reikalingu įtaisyti tautų sąjungą, kad viena kitą paremtų kovoje už tautiškas tiesas.

Susivaziavimas pavedė biurui išdirbti tos atstovystės formą, kuri apprupintų mažumos reikalus ne tik tautiškai, bet ir iš partijos atzvilgio. Biuras tur išleisti visus pranešimus, paduotus susivaziavimui, papildžius juos reikalingomis statistikos žiniomis ir suruošti netrukus atstovų susivaziavimą.

(„Vil. Žin.“)

Su Die, mieloji.

Lietuvoj šėla maskoliai:
Plusta, teka kraujas;
Lietuvoje mūsų broliai
Už liuosybę kaujas.

Žirgai ant kiemų žaliųjų
Pabalnoti žvengia;
Panos rauda mylimųjų,—
Juos į karą rengia.

Vilkiai telkiasi į kruvą,
Miškuos kaukia, cypia.
Krankliai lekia į Lietuvą,
Ten prijaudė stypė.

Ir man kraujas pradeda virti,
Deginą krutinę:
—Su Die, mieloj! jei reiks mirti,
Mirsiu už tėvynę.—

J. Jonas.

Lietuviu tauta senoveje ir szlandien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tąsa.)

Dabar ant galo Vytautas gavo valnas rankas susiimti su Totoriais, ir jau vasarą 1397 m., naudodamasi iš nesutikimų Ordoj, jis pastatydino pas žemutinį Dnieprą drutas pylis ir parveždino į Vilnių daug suimtų Totorių, kurie paskui palei Vakos upę apsigyveno. Galop 1398 m. atvyko pas Vytautą pagelbos prašyti chanas Baltos ir Auksinės Ordos, Tochtamišius išguitas per chaną didžiosios ordos Temir-Kutlujį. Vytautas pažadėjo ir rengėsi į karą.

Vytautas užsimanė sunaudoti išvytąjį chaną dėlto, kad palenkti po savo įtakme pačią Auksinę Orda, ir su tosios pagelba paplatinti rubežius savos viešpatystės lešomis kaimynų, ypačiai Šiaurinės ir Rytinės Rusijos. To dėlei reikėjo pirma sugrąžinti valdžią bėgūnui, ir, kada iš Ordos atkako paslai į Lietuvą, reikalaudami išdavimo Tachtamišiaus, Vytautas atsakė: „Aš einu ant Kutlujo“.

Tame užpuolime „kriščionių“ ant „pagonų“ žadėjo padėti nieko nesusiprantantieji—Moskva ir Lenkija. Bet Moskva veikiai atsitraukė dėl nesutikimų Novgorodo ir Pleskavos o Lenkiją sulaukė tur-but Jadvyga, nepasitikėdama Vytautui. Vasarą 1399 m. Vytautas sujungęs savo, Tochtamišiaus kariumenes ir nedaugelį susirinkusių¹⁾ ant apšauktos per popiežių Bonifacą IX prieš Totorius krucijatos, ištraukė prieš mongulus, perėjo per Dnieprą aplinkėse Kijevos ir sustojo pas upę Vorsklą, kur veikiai atvyko su savo orda chanas Timur-Kutlujis. Laukdamas į pagelbą chano Edigos, Timur-Kutlujis dėl laimėjimo laiko užmezgė su Vytautu sušnekas, nepavydėjo prižadėjimų²⁾, iki po 5 dienų nepribuvo Edėga.

1) Kariumenėje Vytauto buvo į 50 jam nusilenkiančių smulkių kunigaikščių; buvo ir lenkiškų ponų su savo tuntais; tarp jų ypatingai atsiminti: Spytkas iš Melštyno, valdantis dalį Podolijos aut tiesų lietuviško valsaliaus. Vokiečių zokonas prisijungė keletą šimtų geležimis apkaltų ricierių. Kariumenė turėjo taipgi kanuoles, paraku šaujamąs. Kareivių buvę iš viso į 70.000.

2) „Kam tu eini ant manęs, kada aš neužgules esmi ant tavo žemių?“—liepė Kutlujis paklausti. „Dievas įdavė man valdžią ant viso svieto; mokėk man duonį ir buk mano sunumi“—šdydziai atsakė Vytautas. Chanas žadėjo mokėti duonį; tik ant vieno reikalavimo jis nesutiko: kad ant totoriškų pinigų būtų dedamas vardas ir pečėtis Vytauto. Iš tos priežasties Totorius prašėsi trijų dienų laiko ant apsimislyjimo, o tuomi tarpu užpylė didį kunigaikštį dovanomis ir užimėję jį pasiuntiniais. Bet štai atkako Ediga su naujomis spėkomis. Jis paprašė Vytautą išeiti ant upės kranto dėl pasimatymo akis į akį. „Drąsus kunigaikštį,—jis tarė,—jeigu Timur-Kutlujis nori būti tavo sunumi, nėra jis yra jaunesnis už tavę, tai iš eilės, tu buk mano sunumi; aš senesnis už tavę; todėl mokėk man duonį ir liepk spausti mano pečvietę ant lietuviškų pinigų“. Įerzintas tokiu apšaipymu Vytautas liepė kriumenei pamešti tabarą, apriestą vežimais su geležies reteziais, potam pereiti per Vorslą ir pradėti mušį. Guvus Spytkas Melštynkis mėgino persergėti didį kunigaikštį ir velijo suderinę sutarti, matant didesnę Totorių galybę, kurių skaitlius, sako, siekęs iki 200 000. Bet jaunūmenė, išgirdusi jo patarmę, ėmė rugoti. Ypatingai karščiavo lenkiškas ponas Povilas Ščukovskis. „Jeigu tau gaila palikti gražią pačią ir tavo didelius turtus,—sušuko jis,—tai bent neatkalbinėk tų, kurie nesibijo numirti ant laukų kovos“. „Šiandien aš krisiu garbingai mirdamas, o tu kaip koks

Apgautas Vytautas turėjo dabar imtiesi su susidrutinusių priešgyna. Vytautas tapo skaudžiai susmogtas: apie 70 lietuviškų ir rusiškų kunigaikščių čion krito. Paėmę nuo Kyjevos 3.000 rublių atsipirkimą, ir nupustę Volyniją iki Luckui Totoriai grįžo atgal. Nelaimė pas Vorsklą supainiojo Vytauto viltis ir pamazino jo galybę Lietuvoj ir Rusijoje. Moskva džiaugėsi iš Lietuvos nleaimės. Jadvygai mirus, rods Jagėla apsiliko Lenkijoje, todėl unija užsiliko, o ir zokonas, kantan-tas gavęs Žemaitiją, nepermainė savo draugingos polytikos. Po nelaimės pas Vorsklą Vytautui prisiėjo vėl atsiremti ant Lenkijos; jis tarpininkavo ginčuose zokono su Lenkija, bet neišvengė pažeminančio guodonės išreiškimo Jagėlai, kas Vytautui labai kartu buvo. Jau užminę esame, kad Jagėla 1399 m. turėjo Vytautui iš savo pusės pavesti magnum ducatum Lietuvos; tačiau Jagėla naudojosi iš nelaimės Vytauto pas Vorsklą, ir štai 18 d. sausio-1401 m. Vilniuje tapo nauji Lietuvos prietikiai prie Lenkijos sudaryti. Turime du dokumentus tos dienos. Viename iš jų Vytautas, „dux Littuaniae“, sako, kad tuomet, kada Lenkai buvo priėmę Vladislavą už savo karalių, jis ant rašto buvo prižadėjęs karaliui, karunai ir valstijai Lenkų, niekados jų neapleisti, bet juos gelbėti palei išgalėjimą ir ginti nuo neprietelių. Bet kada-gi (dum quia) Vladislavas „in partem suae solitudinis assumpsit supremumque principatum terrarum suorum Littwannie et ceterorum dominorum suorum ducatus de manu sua nobis dedit et contulit ad tempora vite nostre“, tai Vytautas atnaujinas senesnę ant rašto prižadėjimą ir prižadąs karaliui, karunai ir valstijai Lenkų patenkančią pagelbą (stabilem assistentiam). Toliaus jis pažada, kad jam mirus, principatus supremus Lietuvos ir kitos Dominia karaliaus, su visa tėvonija Vytauto, „ad ipsum dominum Wladislaum regem et eius successores et ad coronam ac ad regnum Polonic debent reverti, adiungi plenarie et redire“, atskyrus tulus lobius, kuriuos Vytautas paskiria savam broliui Zygmantui, už ką vienok Zygmantas, kaip kiti lietuviški kunigaikščiai, turės karaliui ir valstijai Lenkų būti pavaldiniai. Vytauto pati, Ona, jam mirus, turi apginama būti jos lobiuose, paskirtuose į kraity, ir tik tai jai mirus tie lobiai teturi grįžti karaliui ir karunai Lenkijos. — Antrame dokumete Lietuvos didžiūnai sakosi, kad Jagėlai tapus Lenkų karaliumi, jie buvę pažadėję karaliui ir valstijai, Lenkų ir dabar vėl prižadą, jog gelbės, niekados jų neaples ir kaip jiems taip sau ant naudos veiks, ką ir Lenkai iš savo pusės turi daryti.

bailys pabėgsi nuo neprielių“—buk ant to atsiliėpęs Spytkas.

Mušis prasidėjo 12 d. rugpjūčio po pietų. Pakilo baisios dulkės, ir nematyt buvo pasijudinimai Totorių. Barbarai apsiutę kriščionis, atmušę jų žirgus ir privertę muštiesi pekstiem. Kanuolės mažai teuzkenkė lengvai Totorių raitelijai, kuri tai pasisklaidė, tai susiglaudė, palei kovos bėgį. Vienok Vytautas buvo prispaudęs stovintį prieš jį Edigą. Bet Timur-Kutlujis užėjo iš užpakalio kriščionių kariumės ir laimėjo pergalę. Pirmas ėmė bėgti Tochtamišius su savais Totoriais; o paskui jį veikiai sekė Vytautas su savais bajorais ir broliu Sigismuntu. Užėjusi naktis gelbėjo jiems bėgti. Daugelis lietuviškų ir rusiškų kunigaikščių ir didikų krito ant mušavietės arba pateko į nevalę. Tarp kritusių buvo du Olgerdaičiai—Andrius Polockiškis ir Dimitras Kaributis Brianskiškis, toliaus Gliėbas Sviatoslavyčius Smolenskiškis ir k. Spytkas Melštynskis liko ant vietos, o gyrunas ponas Ščukovskis iš tiesų išsigelbėjo bėgstu. Visas tabaras su išteklumi ir kanuclėmis pateko į grobį neprieteliams. Totoriai vyjosi bėgančius iki Kijevai.

(Toliaus bus).

„Catholic Directory” paduoda statistiką katalikystės augimo Anglijoje per pėjus metus. Žmonių katalikų skaitliu paduoda 5½ milijono; yra tai 8-ta dalis Anglijos žmonijos. Vyskupų pradžioje 1905 metų buvo 24, dabar 26. Kunigų skaitlius užaugo per metus nuo 3794 ant 3939, bažnyčių skaitlius nuo 2008 ant 2013. Žmonių katalikų priaugimo skaitliaus neparodyta; matyt avelės nesidaugina, tik piemens...

Daugelis lenkų katalikų ir vienkart karštų patrijų, išleis dus popiežiui paskutinęją savo encikliką į Lenkijos vyskopus ir taip maskolberniškai pasielgus Varšavos arcivyskupui Popielui ir Vilniaus Vyskupui Roopui, kaip laikraščiai rašo, ketina... boikotuoti šventą tėvą—susilaikyti dejus „šventapetres” („šv. Petro grašius”) iki nepersimainys popiežiaus politika. Viens žymus lenkas viešai tą apskelbė per laikraščius.

Laikraščiai praneša, kad New Yorke ant Ellis Island areštavo tulą Feliksą Gaidį (Gaidys) atvažiavusį su laivu Moltke iš Kolno Lenkijoje. Jį areštavo pareikalavus Maskolijų valdžiai, buk jis „prigulėdams prie slaptingos organizacijos, plėšęs Rusijos bankas naudai revoliucionierių partijos”. Gaidys sėdi dabar Ellis Island kalėjime ir busias tuo išsiųstas atgal po caro policijos konvojum.—Tai Amerika tikrai virsta į Maskoliją.

Pajieszkėjimai.

Jeigu kas turite čielą knygutę „Namelį pustelnįko”, o norėtumet parduoti ar ant kitų knygų apmainyti. Atsišaukit ant šio adriso:

St. Poteliunas,
345 E. Rivers str.
Plymouth, Pa.

Balius! Balius!

Plymouth, Pa. Lietuvaičių Draugystė parengia puikų BALIŲ ant Užgavėnių pamedelio 26 d. Vasario, prasidės 6-tą valandą vakare, Naujoje ir gražiausioje saloje „Shawnee Dancing Academy” West Main str. Lietuvaitės ir lietuviai nepamirškite pribut ant užgavėjimo su linksmybėmis. Muzika bus labai puiki.

Įzenga tikrai 25c.

Komitetas.

Maskarados Balius!

Waterbury, Ct. Vietinis Rev. Šelp. Komitetas parengė didelį maskarados balių ant 21 d. Vasario Concordia Hall'es prasidės nuo 7-tos vakare ir trauksis iki vidurnakčiui. Visas pelnas paskirtas ant naujos revoliucijos. Užprašome vietines ir aplinkines draugystes atsilankyti. Visi pribukti ant balius, tikrai neužmirškite pasirėdyti navatniau, nes bus dovanos duotos: 1. gaus laikrodėlį moterišką vertės \$7.00; 2. lietsargį \$3.00; 3. vyrišką laikrodėlį. Kviečia visuomenę vietinis Rev. Šelp. Komitetas. Sekr. J. Žemaitis.

Linksmas vakarėlis.

Parengtas per storonę ir ant naudos Kapelijos Lenkiškų Anglekasių, Plymouth, Pa. atsibus sereidoje, 21 d. Vasario 1906 ant salės F. Zdanavičiaus. Prasidės 6-tą val. vakare draugiška vakariene atsibus 9:30. Prieš vakarienę bus atgrajita „Polonezas”, o teiposgi laike vakarienės bus puiki koncerta produkcija. Po vakarienei generališkas maišas.

Įzenga vyrui su motere \$1.50.

Užprašo Komitetas.

Balius ir laimėjimas laikrodėlio! dėl pagalbos Petro Valentukonio, sergančio 7 metais, atsibus 17 d. Vasario 1906 ant salės F. Zdanavičiaus Plymouth, Pa. Tikietas ant balius ir laimėjimo 25c.

„Vienybės” redakciją telefonas (PEOPLE'S telephone) 7145.

Ant pardavimo kriaučiaus šapa su visais rakandais pirmos klijos įrankiais, kas tik reikalinga prie darbo gerai vi gada. Apart to dar yra ir tavoro kur viskas parsiuduoda drauge su šapos rakandais. Priežastis pardavimo yra ta, kad užimu dinstą kirpiko.

J. K. Makauckas,
243 Bennett str.
Luzerne, Pa.

Tegul kiti kalba.

Ponas Jos. Strba, 749 Hudson st., Johnstown, Pa., pasakoja štai ką: „Siunčiu širdingiausią padėkavonę Trinerio Amerikoniškam Eliksyriui Karčiojo Vyno. Aš turėjau nepaprastai didelį skilvio neveiklumą per ilgus mėnesius irėjau nuolatai nuo vieno pas kitą gydytoją, vienok ne vienas neįstengė manęs išgydyti. Įgrius vaikščioti pas juos, mėginau Trinerio Amerikonišką Eliksyrą Karčiojo Vyno ir su džiaugsmu galiu patikrinti, kad šitas galutinai mane išgydė. Turėtų būti vartojamas kiekvieno sergančio skilvio nesveikumis.” Su mielu noru leidžiame kitus kalbėti apie mūsų preparaciją, parodymui, kad mūsų apgarsinimai ne ant žodžių, bet ant faktų paremti yra. Mūsų užtikriname tikrai, kad sviete nėra geresnės gyduolės dėl skilvio nesveikumo, nėra kitos gyduolės, kuri atneštų naudą kiekvienai ypatai, o niekada blogo; užtikriname, kad ta gyduolė yra šauni kraujo valytoja ir abelinas sudrūtinąs vaistas, kad ji yra tikriausias atgavintojas nervų sistemos ir kad ji yra geriausias skydas nuo epideminių ligų. Mūsų niekada neprašytos padėkavonės patvirtina šiuos čionai paminėtus ištarimus.

Gaunamas aptiekose arba pas pabrikantą, Juozapą Trinerį, 799 So Ashland ave., Chicago, Ill.

VINTON COLLIERY CO., turinti mainas Vintondale, Pa., 20 mylių nuo Cresson, ant linijos geležinkelio P. R. R., gali gaut dar 50 maijerių darbą. Darbas visada, gera mokestis per visą metą, su darbininkais nesutikimų nėra, geros mokslinės, vanduo ir namai.

LIETUVISKAS KRIAUCIUS

Kaz. Milišauskas

285 E. Market st. Wilkes-Barre, Pa. Padaro steliuotus siutus paga, naujesią madą, puikiai tinkamus dručiai ir už prieinamą prekę. Senus siutus pertaiso ir išdystija. Darbas visados atsakantis kiekvienam patiks.

NAUJAS BUDAS

išmokyti dailiai rašyti, be pagalbos mokinio, nuo 24 puslapių, gaunamas už 10 centų pas visus knygų pardavėjus ir pas mane.

P. MIKOLAINIS,

Box 15, Station D.,

New York.

J. B DAINIS,

58 Public Square, Wilkes-Barre, Pa. Pirmas lietuviškas-lenkiškas hotelis viduryje miesto (priešais sudą). Kas ateis su kokiais reikalais į miestą, ar tai rodos gavimo arba su skundais į sudą, nepamirškite lietuviszko HOTELIO DAİNIAUS. Laikau visokius gėrymus ir užkandžius kadien. Teipos gi ant viršaus yra SALE dėl susirinkimų.

Naujas Telephonas No. 8208.

Jonas Dzedolikas

LIETUVISKAS GRABORIUS.

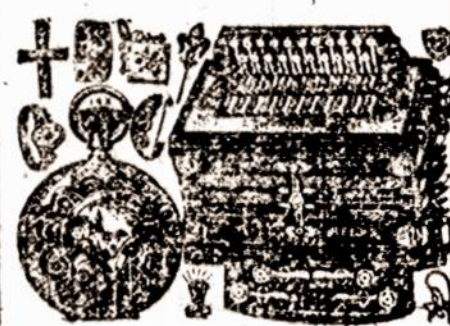
Karietos ant veseilių, laidotuvių ir krikštynų

Vežimai perkraustymui ir t. t.

Laikau HOTELI,

visokių gėrymų, kaip tai: visokios aršielkos, vyho skanaus alaus, porterio ir kvepenčių cigaryų. 455 Main st. KINGSTON, PA.

Lietuviai tautiečiai, pas savą!

visokių paveikslų; apie kožną tavorą prekę aprašyta. Perkantis gaus tavorą pirmos klijos ir už mažą prekę. Orderius išsiųstam greitai į visus Amerikos miestus. Adresavokit:

KLEMENS WILKEVICH.

112 GRAND st.
BROOKLYN, N. Y.